Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7446 | Marți 29 august 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

IMPORTANTE REZERVE IDENTIFICATE ÎN INDUSTRIA MINIERĂ

Studiile efectuate pînă în prezent pentru organizarea științifică a producției și a muncii în întreprinderile miniere au scos în evidență rezerve importante de creștere a eficienței economice în această ramură. În urma măsurilor aplicate pînă acum, în primele 7 luni ale acestui an sarcinile de plan au fost depășite cu 3,1 la sută la producția globală, cu 3,2 la sută la producția marfă. Productivitatea muncii a crescut cu 5,1 la sută față de plan și au fost realizate 97 milioane lei economii peste plan. În vederea îmbunătățirii în continuare a producției și a muncii s-au stabilit o serie de noi măsuri. Calculele efectuate arată că în perioada 1967-1970, ca urmare a aplicării măsurilor stabilite, se vor obține — față de prevederile planului cincinal — sporirea economiilor cu peste 1,1 miliarde lei și reducerea cheltuielilor pe 1 000 lei producție marfă cu 2,9—5,9 la sută anual.

(Agerpres)

O ÎNTREBARE PUSĂ TOT MAI FRECVENT DE ORGANELE ECONOMICE ȘI DE CONTROL FINANCIAR:

PLANUL DE PRODUCȚIE AL ÎNTREPRINDERII A FOST ÎNDEPLINIT. *DAR CU CE CHELTUIELI MATERIALE?*

Publicăm în pag. a III-a concluziile unei investigații la trei unități textile

VIZITA PRIMULUI MINISTRU ȘI MINISTRU AL AFACERILOR EXTERNE AL DANEMARCEI, JENS OTTO KRAG

ÎNCEPEREA CONVORBIRILOR OFICIALE

La Palatul Consiliului de Miniștri au avut loc în cursul dimineții de luni convorbiri oficiale între președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și primul ministru și ministru al afacerilor externe al Danemarcei, Jens Otto Krag.

La convorbiri au participat din partea română: Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, Gheorghe Ploeșteanu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Copenhaga, și Nicolae Atanasiu, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe.

Din partea daneză au participat: Svend Aage Sandager Jeppesen, ambasadorul Danemarcei la București, Jens Christensen, ambasador, subsecretar de stat adjunct în Ministerul Afacerilor Externe al Danemarcei, Gunnar Seidenfaden, ambasador, subsecretar de stat adjunct în M.A.E., Kai Johansen, subsecretar de stat adjunct în M.A.E., Richard Wagner Hansen, consilier al Ambasadei Danemarcei la București, Per Green și Soren-Ole Olsen, secretari ai primului ministru.

În cadrul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, de înțelegere reciprocă, a avut loc un larg schimb de vederi privind dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări și unele probleme ale situației internaționale.

(Agerpres)

Dejun oferit de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, împreună cu soția, a oferit luni un dejun, în saloanele Palatului Consiliului de Miniștri, în onoarea primului ministru și ministru al afacerilor externe al Danemarcei, Jens Otto Krag, și a soției sale.

Au luat parte Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Bujor Almășan, ministrul minelor, Mihai Suder, ministrul economiei forestiere, Matei Ghigiu, ministrul construcțiilor pentru industria chimică și rafinării, Bucur Șchiopu, ministrul industriei alimentare, Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Gheorghe Ploeșteanu, ambasadorul României la Copenhaga,

(Continuare în pag. a V-a)

Noii profesori își iau în primire posturile

1 septembrie 1967! Pentru cîteva mii de tineri profesori — actuala promoție de absolvenți a universităților și institutelor pedagogice — o dată ce va rămîne memorabilă: prezentarea la catedră, încadrarea în munca nobilă de educator, pentru care s-au pregătit ani de-a rîndul, cu pasiune și migală.

Poate mai mult decît în alte profesiuni, începutul în activitatea pedagogică înseamnă pentru tînăr emoții, neliniște, un noian de frămîntări și semne de întrebare: va reuși să se facă înțeles și ascultat de elevi? Va reuși să le transmită cunoștințele? Va reuși să-și apropie clasa? Cum îl vor privi profesorii cu mai multă experiență? Povestesc despre acestea mai toți profesorii care au lăsat de mult în urmă prima lor lecție la catedră.

Tinerilor profesori de azi, pregătirea temeinică, serioasă din anii de facultate, orizontul larg de cultură le dau dreptul să fie încrezători în forțele proprii, să pornească cu hotărîre, entuziasm și curaj în noua lor activitate. Dar atenția și atitudinea prietenească cu care colectivele pedagogice ale școlilor îi vor primi în mijlocul lor, grija și solicitudinea cu care îi vor înconjura forurile de învățămînt și organele locale sînt hotărîtoare, pentru ca activitatea noilor profesori să înceapă în cele mai bune condiții. În orașe și raioane s-a creat o adevărată tradiție a bunei primiri a tinerilor slujitori ai școlii. „Nu e vorba numai de cadrul festiv al întîlnirii cu noii sosiți — cosideră în această ordine de idei prof. **Dumitru Voicu**, șeful secției de învățămînt a Sfatului popular regional Oltenia. Ci, în primul rînd, de crearea din vreme a acelor condiții materiale necesare muncii și traiului tinerilor noștri profesori. Și în acest an, sfaturile populare raionale s-au îngrijit să le asigure cazare, combustibil, posibilitatea de a lua masa la diferite cantine. La Motru, Baia de Aramă și în alte localități, majoritatea cadrelor didactice au primit locuințe în blocurile nou construite. Vom ține în continuare legătura cu cei nou încadrați în posturi pentru a-i ajuta să se acomodeze cu munca, să-și rezolve diferitele probleme personale". Preocupări asemănătoare ne-au fost semnalate și din regiunile Argeș, Mureș-Autonomă Maghiară etc.

Mulți dintre proaspeții absolvenți nici n-au mai așteptat ziua de 1 septembrie pentru prezentarea la catedră. La Băilești și Calafat, la Negrești sau Ludus ei au venit cu mult înainte la secțiile de învățămînt pentru a afla amănunte despre școlile în care vor lucra, dornici să se acomodeze, să se familiarizeze cu noul lor cadru de activitate înainte de a păși la catedră. „Nu-i mai puțin adevărat că unii dintre absolvenți au venit ca să ne anunțe că... nu se vor prezenta la școlile unde au fost repartizați — relata prof. **Angela Popa**, șefa secției de învățămînt a Sfatului popular regional Brașov. Iar motivele invocate sînt din cele mai diferite: unele întemeiate, altele — cele mai multe — fără un temei cît de cît serios".

Dar să ne oprim puțin asupra acestor „motive". Să-i lăsăm de la bun început la o parte pe aceia care-și închipuie că pedagogia se poate face numai în Capitală sau în marile orașe ale țării, pe cei care își trădează nobila profesiune preferînd orice fel de alte „aranjamente" decît să se despartă de atracțiile urbane. Asupra acestora, facultatea, profesorii, organizațiile de tineret n-au reușit să-și exercite în măsura cuvenită influența educativă, n-au găsit cele mai potrivite căi de formare a conștiinței profesionale, a sentimentului de răspundere socială.

Unii absolvenți își motivează cererile de schimbare a locului înscris pe repartizare prin dorința de a lucra în comuna sau raionul natal, în apropiere de familie. După cum se știe, criteriul principal în repartizarea tinerilor profesori la catedră îl constituie pregătirea profesională, respectiv media obținută, în ordinea căreia se aleg posturile vacante. Nu-i mai puțin adevărat însă că, de la caz la caz, situația socială a unor tineri absolvenți reclama mai multă atenție și solicitudine din partea comisiilor de repartizare. Nu era greu de presupus că o profesoară al cărui soț lucrează la Tg. Jiu nu se va duce să predea la o școală din regiunea Iași.

Florica DINULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN PAG. A II-a

Importante reglementări privind vînzarea unor bunuri de consum și mărirea răspunderii producătorilor și comerțului față de cumpărători

PILULA AMARĂ A REMUȘCĂRII

ancheta socială de Haralamb ZINCĂ

Și a sosit clipa pronunțării sentinței... Răsună glasul metalic al judecătorului:

„...În numele poporului hotărăște: 1) În temeiul articolului 236 (...) delapidare (...) condamnă pe inculpatul P. Romul, născut în 1928, luna mai, ziua 28, (...) de profesie inginer, fost șef de secție (...), căsătorit, avînd un copil, fiind recidivist, la 10 ani închisoare corecțională, confiscarea totală a averii și șase ani interdicție corecțională (...).

La pedeapsa de 10 ani închisoare corecțională se adaugă un spor de doi ani, urmînd ca inculpatul să execute 12 ani".

Condamnatul, un bărbat de statură potrivită, voinic, tresare. Împovărați brusc de o greutate nevăzută, umerii i se încovoaie și, în timp ce judecătorul citește condamnările celorlalți inși din boxă, încearcă să privească în sală, să prindă pe furiș chipul unei femei, chipul soției, al mamei copilului lui. O zărește ca prin ceață — micuță, firavă, cu ochii înroșiți. Ședința s-a ridicat. Rămasă singură, femeia aude în urma ei, sau poate chiar lîngă dinsa, oftatul unei bătrîne... „Om tînăr, maică, inginer... nu s-a gîndit că are un cămin... o familie?"

Aud și eu exclamația... Părăsesc sala pașilor pierduți obsedat de întrebarea amară și dojenitoare a bătrînei. **S-a gîndit infractorul sau nu la ce lasă în urma sa, la destinul familiei, la rana ce o lasă în sufletul soției și al copiilor?**

■ PUȚINĂ PSIHOLOGIE

Fără îndoială că psihologia unui delapidator este cu mult mai complexă decît aceea a unui borfaș de rînd. Hoțul de buzunare, spărgătorul își lasă, la locul infracțiunii, iscălitura, iar cînd sînt prinși recunosc fără înconjur: „Șefule, e mîna mea... M-ai prins... Asta-i viața!" Nici o clipă borfașul nu exclude posibilitatea prinderii sale. Cu celălalt tip de infractor lucrurile stau însă nițeluș altfel. Organizîndu-și infracțiunea, el exclude din capul locului posibilitatea de a fi prins. La formarea unei asemenea psihologii concură mai mulți factori:

a) Poziția sa socială. Ca responsabil de unitate și gestiune, șef de serviciu, contabil șef etc., etc., el se bucură de un anumit respect. Cui i-ar trece prin cap că omul care vorbește cu atîta patos despre soarta economică a întreprinderii fură din avutul obștesc?

b) Tendința de a-și supraaprecia capacitatea de infractor. „Eu nu voi fi prins niciodată", se autosugestionează dumnealui. De aici și liniștea sa lăuntrică pentru soarta sa și a familiei sale, liniște pe care izbutește s-o transmită și soției. „Și-apoi, am niște relații care..."

c) Supraapreciindu-se, el ajunge, în mod implicit, să subaprecieze capacitatea de investigație a tovarășilor de muncă, a controlului financiar intern, a organelor de miliție...

Am amintit doar trei factori care hrănesc și întreține psihologia tipului de infractor amintit mai sus. De aceea, atunci cînd este prins, dumnealui dă din colț în colț, neagă, pozează în victimă. Invocă legăturile sale, solicită tot felul de referințe și caracterizări. Îi vine greu să se împace cu ideea că a fost prins cu mîna în avutul obștesc. Și, în cele mai multe cazuri, abia după pronunțarea verdictului începe să simtă și să înțeleagă povara rușinii,

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

■ **Realizările și perspectivele unei colecții**

■ **Dorințe neîmplinite ale auditorului de muzică ușoară**

■ **Fotbal — Tur de orizont după a doua etapă**

Meșterii

Ion HOREA

S-ar părea că Expoziția republicană de artă populară deschisă la Dalles ar scoate pe creatorii ei din anonimat. Însăși prezența celor trei meșteri cu uneltele lor în fața publicului modifică într-un fel sentimentul obișnuit pe care îl-l dau piesele de muzeu ori noțiunea de „artă populară" proiectată în timp și spațiu, nedefinit. Impresia aceasta nu durează însă decît în urmărirea cîtorva din semnatarii exponatelor, fiind stăpînit de un tulburător sentiment al timpului adunat cu acul și cu dalta în mișcarea cotidiană a vieții oamenilor. Aranjarea expoziției pe regiuni administrative și nu pe zone folclorice obligă ochiul nostru la urmărirea motivelor și punctelor de interferență, accentuînd impresia de călătorie într-un spațiu geografic, pe cît de familiar pe atît de ispititor. Dar aceste obiecte sînt expresia vieții însăși. Sînt plocatele, covoarele, oalele, blidele, furcile, prosoapele, îmbrăcămintea și podoabele oamenilor de toate zilele. Nimic nu-ți e străin, totul e familiar și te plimbi prin sălile expoziției ca prin țară. Ideea de artă circulă peste tot și prin tot, ca sîngele într-un organism al ființei colective, din care faci parte. Totu-i făcut ca o necesitate a frumosului și, dincolo de ciopliturl și broderii, dincolo de smalțuri și țesături, în alcătuirea miraculoasă a acestei geometrii spirituale recunoști tărîmurile care-ți unduie în suflet, cu oamenii lor ce constituie permanența ființei poporului nostru.

Cu cîteva excepții (lucrările aparținînd școlilor de artă, în care se simte interpretarea motivelor populare, statuetele lui Popa Nicolae, de o valoare cu totul particulară, ori portretele lui Stan Pătraș care, detașate din lumea lor din Săpînța și din interpretarea laic-funebră, rămîn doar simple curiozități), expoziția impune prin faptul autentic al creației populare, în care utilul trece cu degajare, firesc, în spațiile artei, căutîndu-și expresia în formele din adînc articulate ale frumosului. Sub legea supremă a autenticității, roata olarului continuă de la începutul veacurilor să se învîrtească, briglele războaielor să bată, suveica să înoate miraculos prin razele firelor de borangic, prin apele inului și cînepii

(Continuare în pag. a IV-a)

Lacul de acumulare și ecluzele hidrocentralei de pe Bistrița — Bacău II

Foto: **Agerpres**

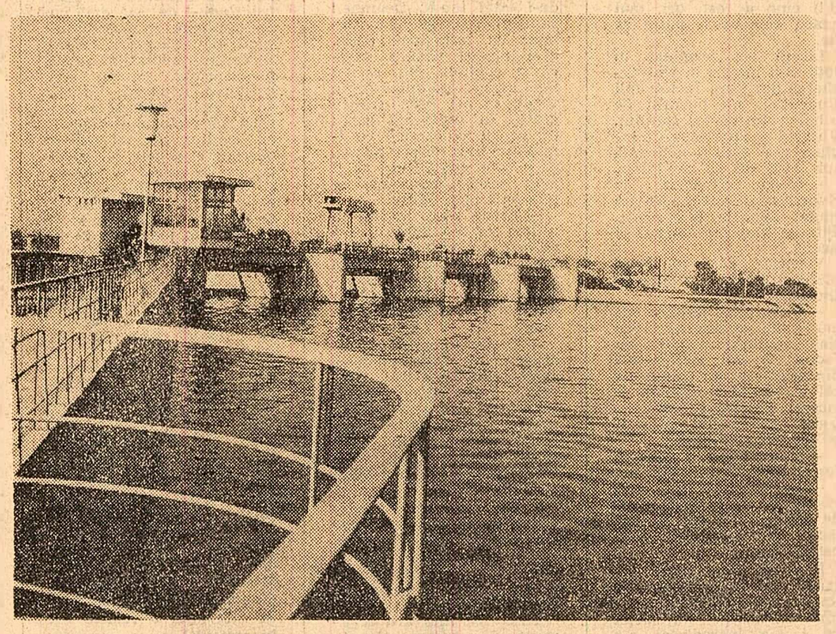

PERMANENȚA TINEREȚII

Dorina RĂDULESCU

însemnări din Budapesta

Oraș mare, industrial, afumat de hornurile fabricilor și uzinelor, patinat de vreme, pierzîndu-se pe alocuri între colinele verzi pline de plantații; oraș port, tăiat în două de Dunăre, oraș viu și variat cu bulevarde mari și mici, cu străzi cățărate pe dîmburi din vîrful cărora poți îmbrățișa cu privirea întreaga panoramă.

Budapesta, capitala Ungariei, a fost de-a lungul timpurilor distrusă de nenumărate ori de incendii, de inundații, de războaie; și tot de atîtea ori a renăscut din propriile ruine din dorința, tenacitatea și dragostea poporului ungar pentru orașul de pe Dunăre.

Aici își dau întîlnire cele două reliefuri ce domină și restul țării. Colinele Budei, un fel de prelungire a lanțului deluros din partea dreaptă a fluviului, și șesul Pestei de unde se întinde pînă departe cîntata pustă maghiară.

Amalgam de priveliști, orașul te plimbă parcă cînd într-un colț de Vienă, cînd pe colinele Atenei, ici te simți ca într-un burg medieval, colo clocotește un mic Paris și totuși Budapesta se deosebește de celelalte orașe printr-o personalitate proprie, printr-o varietate de stiluri în arhitectură din care s-a născut stilul maghiar.

Cetățenii își iubesc orașul, ei participă cu căldură la toate evenimentele legate de viața și dezvoltarea lui. Bunăoară, la inaugurarea podului Elisabeta (al optulea pod refăcut după război) au fost invitate patru mii de persoane, dar au participat trei sute de mii de cetățeni; construirea unui hotel pe insula Margareta a suscitat opiniile a mii de oameni. De ziua Constituției, la 20 august, agenții de circulație au fost nevoiți să intervină pentru descongestionarea podurilor supraîncărcate. Toți voiau să privească parașutiștii lansați din avioane, ale căror parașute colorate se lăsau încet pe apa Dunării, sau tancurile amfibii plutind pe fluviu în fața clădirii Parlamentului.

(Continuare în pag. a VI-a)

FAPTUL DIVERS

Cu locomotiva la ceapă

Încă n-a sosit vremea aprovizionării de iarnă. Totuși, grijulii, unii salariați ceferiști de pe linia de garaj Viscofil-gara Jilava au și început aprovizionarea cu ceapă și cartofi direct de la producători : Cooperativa agricolă de producție Popești Leordeni. Transportul e efectuat cu locomotiva. În ziua de 17 iulie, ora 13,30, patru salariați veniți cu locomotiva nr. 230527 au fost surprinși furînd ceapă din terenul cooperativei. Într-o noapte (de data aceasta furau cartofi) în zorul mare, hoții au uitat la locul cu pricina (corp delict) registrul de mișcare a vagoanelor. De atîta ceapă furată, precis le vor da lacrimile. Ar trebui însă cît mai curînd.

Pe spezele dv.

Ne referim la un caz concret. Însă dincolo de acesta se ridică, aproape în relief, o chestiune de principiu : cum circulăm ? Criticam, cu cîteva săptămîni în urmă, că organele în drept n-au modernizat (încă) Piața Dorobanți din Capitală ; că cetățenii străbat piața pe unde-i taie capul, întrucît nu există marcaje de trecere. Receptivi la critică, cei în drept au amenajat piața pentru o circulație civilizată. Dar cum se circulă acum ? Tot alandala. Fiecare pe unde vrea. Vă privește, cetățeni ! O faceți pe spezele dv.

Logică

Ne pare rău, tovarăși de la Ministerul Industriei Ușoare (Direcția generală a confecțiilor), că, din lipsă de spațiu (și dintr-o anumită jenă), nu putem reproduce răspunsul dv. la însemnarea „Mica înțelegere ?" (Se arăta că F. C. Brăila a trimis magazinului de desfacere al Fabricii de confecții Iași 94 cămăși cu diferite defecte constatate de Inspecția comercială ieșeană și că, nesocotind aceste constatări, cămășile au fost puse în vînzare). După ce ne asigurați că F. C. Brăila e un „colectiv specializat în cămăși" și n-a mai înregistrat refuzuri de calitate, ne scrieți : „Din cele relatate *s-ar putea deduce* că și cele 94 cămăși livrate magazinului din Iași au fost corespunzătoare calitativ". Cum ați dedus acest lucru ? Și de cînd, mă rog, se face comerț cu logica ? Pentru că ceea ce ne „livrați" (prin răspuns) dumneavoastră, nu se vinde !

Pe-o ureche

Se spune că la pomul lăudat să nu te duci cu sacul. Într-un articol publicat în ziarul nostru s-au scris cuvinte frumoase, îmbietoare despre restaurantul „Terasa gospodinelor" din Piatra Neamț. Atunci, proaspăt deschis, localul a meritat aprecierea. Dar comercianții locali au considerat că și-au asigurat astfel suficientă reclamă. „Gospodinele" s-au lăsat pe tînjală ; servesc plictisite, cu lipsă la gramaj. Soția responsabilului (...responsabilă cu supravegherea personalului unității) repede clienții : „N-aveți decît să reclamați". Cum a fost posibil ca în atît de scurt timp buna deservire să cîrmească aici cu 180 grade ?

Clipa fatală

A fost de ajuns o clipă de sinceritate. Apoi totul s-a distrus. Maria Ciohodaru, contabilă la I.G.O. Curtea de Argeș, s-a aflat în relații strînse de prietenie cu Alexandru Rădulescu, fost merceolog la aceeași întreprindere. Într-un moment de sinceritate s-au destăinuit reciproc. Ea : „Am act de studii fals". El : „Eu am doar 4 clase de liceu, dar în Cartea de muncă sînt trecut ca absolvent de liceu comercial". Cînd prietenia lor s-a destrămat, fiecare l-a reclamat pe celălalt. El a fost retrogradat pe un post corespunzător. Ea a fost trimisă în judecată pentru înșelăciune și fals. Fiecare pasăre pe limba ei piere.

Nocturnă

Trei tineri neispăviți (cîtiți nesupravegheați) din cartierul Floreasca — Ion Milita de 19 ani (str. Glinka 11), Corneliu Bazil Moldoveanu de 17 ani (str. Chopin 5) și Ion Pătru de 15 ani, elev (str. Garibaldi 4) au comis într-o singură noapte 6 furturi din autoturismele parcate pe străzile cartierului. La vîrsta cînd cei de-o seamă stau cu cartea în față, ei exersau degradanta meserie a lui Mînă-lungă.. Și cînd sperau că totul merge ca pe roate, au fost prinși și trimiși (de data asta într-adevăr pe roate !) în fața justiției.

Rubrică redactată de :
Ștefan ZIDARIȚĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

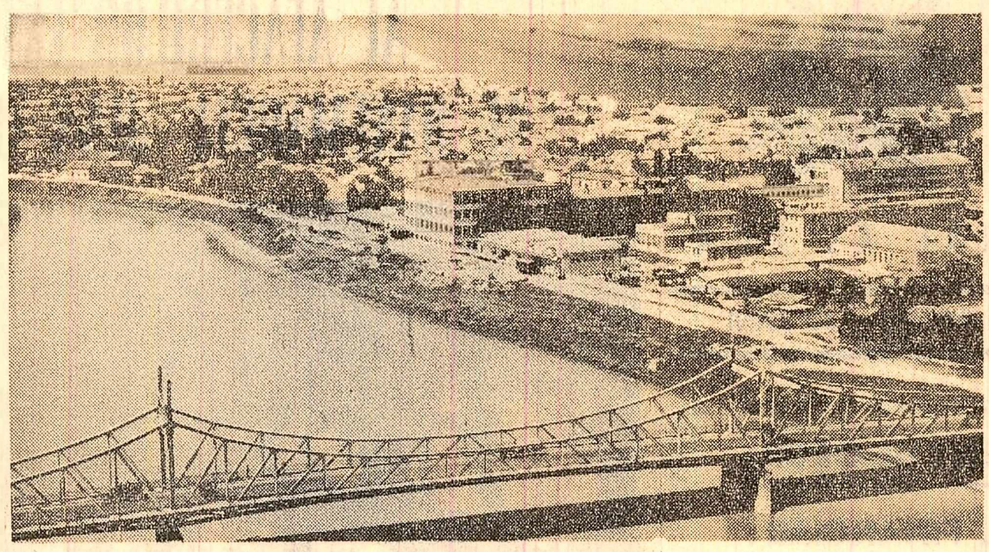

Arad. Podul peste Mureș

Importante reglementări privind vînzarea unor bunuri de consum și mărirea răspunderii producătorilor și comerțului față de cumpărători

Ca urmare a măsurilor luate de partid și guvern pentru dezvoltarea producției bunurilor de consum, magazinele de la orașe și sate pun la dispoziția cumpărătorilor cantități tot mai mari de mărfuri, într-un sortiment mai bogat, volumul desfacerilor fiind anul acesta de aproape două ori mai mare decît cu 5—6 ani în urmă. Deși încă palide și departe de cerințele puse acestui sector, de exigențele cumpărătorilor, anumite progrese s-au făcut totuși și în domeniul calității, în multe întreprinderi observîndu-se o creștere a exigenței controlului în procesul fabricării și la recepționarea mărfurilor.

Pentru a bara calea spre cumpărător a mărfurilor care nu întrunesc condițiile de calitate stabilite și pentru a preveni păgubirea cumpărătorului în cazul cînd o unitate comercială vinde, totuși, un articol sau altul cu lipsuri calitative, Consiliul de Miniștri a adoptat recent două hotărîri : una cu privire la măsuri pentru evitarea pătrunderii în rețeaua comercială a mărfurilor necorespunzătoare calitativ și alta cu privire la răspunderea organizațiilor comerciale față de cumpărători.

BARIERE ÎN CALEA MĂRFURILOR NECORESPUNZĂTOARE

După cum bine se știe, o serie întreagă de produse au prețurile stabilite pe calități. În aceste condiții, dacă un lot sau altul de marfă nu corespunde calității stabilite, prima hotărîre prevede că organizația comercială care a primit marfa are dreptul și obligația s-o încadreze la prețul calității reale. Organizația comercială poate, de asemenea, să recondiționeze mărfurile sau să le retrimită în acest scop furnizorului, dacă prin recondiționare ele pot fi aduse la calitatea convenită prin contract. În asemenea situații, întreprinderile furnizoare sînt obligate să trimită, în cadrul unor termene scurte, delegați pentru stabilirea modului și condițiilor de valorificare a mărfurilor respective. În cazul cînd părțile nu cad la înțelegere, organizația comercială are dreptul fie să restituie mărfurile necorespunzătoare în vederea înlocuirii lor, fie să le țină la dispoziția furnizorului.

Este important că organizația comercială poate, totuși, să procedeze la valorificarea mărfurilor în condițiile arătate mai sus chiar atunci cînd furnizorul n-a fost de acord sau n-a trimis delegat în termen, dacă ele sînt necesare pentru satisfacerea cerințelor populației. Valorificarea și punerea în vînzare se fac pe baza unui buletin de atestare a calității reale a mărfurilor, eliberat de un laborator sau pe cale de expertiză.

Nu o dată presa a semnalat că unele loturi de produse refuzate de o organizație comercială sînt recepționate de altă organizație comercială mai puțin exigentă. Și astfel, mărfuri cu defecte ajungeau, cu bună știință, la cumpărători. Spre a se pune capăt acestei practici incorecte și dăunătoare, Hotărîrea prevede sancțiuni împotriva furnizorului care va încerca să livreze mărfuri o dată respinse, fără a lua măsuri, după caz, de resortare, recondiționare sau reducere a prețului.

Constituind adevărate bariere în calea spre cumpărători a mărfurilor de calitate necorespunzătoare, aceste măsuri au, totodată, un puternic rol în mobilizarea personalului tehnico-administrativ din întreprinderi pentru perfecționarea proceselor de fabricație, creșterea exigenței controlului de calitate. Astfel, hotărîrea stabilește că întreprinderile care livrează mărfuri de calitate necorespunzătoare suportă daunele aduse statului pe această cale din fondul de premiere a personalului tehnico-administrativ. Este o măsură justă, întrucît nu poate fi admis ca urmările deficientelor organizatorice, ale neglijenței ori nepăsării unor cadre din întreprinderi să fie suportate de către altcineva decît de ele însele. Stimulentele de care beneficiază personalul tehnico-administrativ se justifică nu numai prin realizarea sarcinilor cantitative, ci și a celor cu privire la calitate.

Ce se întîmplă însă atunci cînd în mîna cumpărătorului ajunge totuși o marfă de proastă calitate ? Ce poți face ?

CUMPĂRĂTORUL NU POATE FI PĂGUBIT

Recenta hotărîre amintită mai sus lărgește considerabil nomenclatorul mărfurilor la care întreprinderile și organizațiile comerciale răspund față de cumpărători pentru lipsurile calitative constatate după vînzare, cu excepția celor cauzate prin nerespectarea de către cumpărători a regulilor de folosire și de păstrare a bunurilor cumpărate. Nomenclatorul cuprinde bunuri ca ciorapi din fire sintetice și supraelastice, confecții pentru adulți, adolescenți și copii, încălțăminte, poșete, o serie de bunuri metalice și articole de cauciuc, conserve.

În ce constă răspunderea organizației comerciale, cum se evită păgubirea cumpărătorului ?

Cel căruia i s-a vîndut un articol cu lipsuri calitative are dreptul să se adreseze unității comerciale respective în cel mult 30 de zile de la data vînzării sau înlăuntrul termenului de garanție pentru bunurile de consum care au un astfel de termen. **Reclamațiile întemeiate se rezolvă de către unitatea comercială vînzătoare prin înlocuirea imediată a bunurilor de consum reclamate** cu altele, de calitate corespunzătoare sau, în cazul cînd nu este posibilă înlocuirea, **prin restituirea sumei plătite.** Dacă cumpărătorul consimte, bunurile în cauză pot fi reparate sau recondiționate, în termen de cel mult 30 de zile, numai dacă astfel devin utilizabile în condiții corespunzătoare. În cazul cînd cumpărătorul este nemulțumit de rezolvarea dată reclamației sale, poate să ceară organelor judecătorești despăgubirea sa de către organizația comercială de care depinde unitatea ce i-a vîndut marfa. Este în interesul cumpărătorilor, pentru a ajuta la rezolvarea unor eventuale reclamații privind lipsuri calitative ale bunurilor cumpărate, să păstreze bonurile de vînzare, talonul de fabricație sau ambalajul original. La articolele care se vînd fără bon, data cumpărării se stabilește de către șeful unității comerciale. Odată cu vînzarea, unitățile comerciale vor pune la dispoziția cumpărătorilor instrucțiuni de folosire și păstrare a bunurilor, iar lucrătorii din unități au obligația de a le da explicațiile cuvenite.

Aceste prevederi ale hotărîrii urmăresc să asigure ca, în nici un caz, cumpărătorii cărora li se vînd mărfuri necorespunzătoare calității și prețului stabilit să nu fie păgubiți. **Consecințele neglijențelor sau lipsei de exigență în producerea, recepționarea, păstrarea și manipularea mărfurilor trebuie să fie suportate de întreprinderile producătoare și organizațiile comerciale respective, în nici un caz de cumpărător.**

În hotărîre se mai precizează că prevederile privind înlocuirea, repararea ori recondiționarea mărfii sau restituirea sumei plătite nu se aplică bunurilor care se vînd cu preț redus, sau prin unitățile de consignație, precum și bunurilor care se vînd cu termen de garanție, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Noile reglementări, sporind răspunderea întreprinderilor industriale, a organelor și organizațiilor comerciale față de calitatea bunurilor de consum produse și vîndute, aduc o importantă contribuție la satisfacerea exigențelor cumpărătorilor.

Al. PLĂIEȘU

NOI ȘANSE LA LOTO-PRONOSPORT

La viitoarea tragere a autoturismelor Loto care va avea loc la 5 septembrie 1967 se vor atribui autoturisme în număr nelimitat : Renault 16, Skoda 1 000 M.B., Fiat 850 și Trabant 601 pentru variantele cu 3 numere cîștigătoare din primele trei extrase ; premii în bani de valoare variabilă pentru 3 numere cîștigătoare din 4 extrase ; premii fixe în bani precum și 50 excursii cu petrecerea revelionului la Berlin (prin tragere la sorți) pentru variantele cu 2 numere cîștigătoare din 4 extrase.

Vor avea loc 20 extrageri a cîte 4 numere din 90. În total se vor extrage 80 numere. Cu 40 lei se poate participa la toate cele 20 extrageri. Amintim că la cele trei trageri ale autoturismelor Loto din acest an au fost atribuite 86 autoturisme de diferite mărci și capacități, în afara celor 33 704 premii în bani.

De la ADAS

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT anunță că tragerea de amortizare pe luna august 1967, a asigurărilor mixte de persoane, are loc la 31 august 1967, în orașul București.

Pentru a participa la această tragere, este necesar ca asigurații să-și achite la termen ratele de primă.

JUSTIN GEORGESCU
înflăcărat luptător utecist

În lupta eroică pentru cauza clasei muncitoare și a poporului român, pentru sfărîmarea jugului exploatării capitaliste s-au jertfit numeroși luptători comuniști și uteciști, printre care și tînărul Justin Georgescu, de la a cărui moarte tragică se împlinește azi un sfert de veac.

S-a născut la 11 iunie 1922. Rămas orfan din fragedă copilărie, a fost crescut de frații săi mai mari. Inteligent, sîrguincios, manifestînd o nepotolită sete de cunoaștere, el se află cu regularitate printre elevii fruntași în anul 1933 devine elev al liceului „Matei Basarab" din București.

Era la sfîrșitul perioadei crizei economice care bîntuise și țara noastră, cînd, situîndu-se în fruntea forțelor progresiste ale țării, proletariatul român înscrisese una din paginile eroice din istoria României. Anii următori se caracterizează prin eforturile deosebite făcute de Partidul Comunist Român, Uniunea Tineretului Comunist și forțele democratice pentru organizarea maselor muncitoare, a tuturor forțelor progresiste într-un front comun care să bareze calea fascismului spre care se orientau cercurile reacționare.

Printre elementele patriotice care au răspuns chemării partidului comunist s-a aflat și tînărul Justin Georgescu. Hotărîrea sa de luptă, devotamentul și abnegația sa fac ca la vîrsta de 17 ani să fie primit în U.T.C. și să devină unul dintre elementele de nădejde ale organizației U.T.C. din liceu. Îmbinînd munca intensă de pregătire teoretică cu o susținută activitate revoluționară ilegală, el contribuie la întărirea celulei uteciste din școală, care exercită o influență tot mai mare asupra elevilor.

Alături de alți luptători uteciști, Justin Georgescu participă activ la difuzarea manifestelor și a altor materiale prin care partidul comunist chema masele largi la lupta hotărîtă împotriva fascismului, pentru apărarea drepturilor democratice și a independenței naționale.

Lectura materialelor și broșurilor editate în ilegalitate, ajutorul permanent primit din partea comuniștilor au avut drept rezultat creșterea și maturizarea sa politică-ideologică. Pentru calitățile sale organizatorice i se încredințează conducerea unui grup tehnic al U.T.C. din fostul sector de Verde al Capitalei, însărcinat cu multiplicarea și răspîndirea materialelor de partid. Strictețea cu care respecta regulile conspirativității, inventivitatea de care dădea dovadă în munca ilegală i-au atras prețuirea tovarășilor în mijlocul cărora își desfășura activitatea revoluționară.

După absolvirea liceului, în anul 1941, urmează cursurile facultății de litere și filozofie. Experiența revoluționară căpătată anterior, precum și calitățile sale moral-politice contribuie ca, în scurt timp, să devină conducătorul organizației U.T.C. a Universității din București. Uteciștii de aici reușesc să stabilească noi legături și să întărească pe cele existente cu diferite grupări democratice ale studenților bucureșteni împreună cu care întreprind acțiuni comune împotriva grupărilor fasciste.

În fața protestului tot mai puternic al maselor împotriva politicii interne și externe a dictaturii militaro-fasciste, aparatul represiv al acesteia înăsprește teroarea, intensifică prigoana împotriva forțelor revoluționare, progresiste și democratice.

În anul 1942, un numeros grup de activiști ai aparatului Comitetului Central și ai Comitetului Județean Ilfov al U.T.C. cade în mîinile Siguranței. Printre ei se afla și Justin Georgescu. Schingiuit în camerele de tortură ale Prefecturii Poliției, el nu și-a trădat tovarășii de luptă. Poliția nu a putut obține de la neînfricatul utecist nici o informație care să o pună pe urmele altor tineri revoluționari. Tînărul de 20 de ani a plătit cu viața convingerile sale în dreptatea luptei pentru eliberarea poporului român, pentru fericirea patriei sale dragi.

Moartea sa și a altor dîrji luptători comuniști și uteciști nu a fost zadarnică. Cauza pentru care ei au luptat și și-au vărsat sîngele triumfă în zilele noastre. Afirmîndu-se ca exponent credincios al celor mai fierbinți aspirații ale poporului nostru, P.C.R. conduce cu pricepere destinul istoric al României, călăuzește masele la înfăptuirea nobilelor idealuri pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai patriei.

Ion ALEXANDRESCU
cercetător la Institutul de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R.

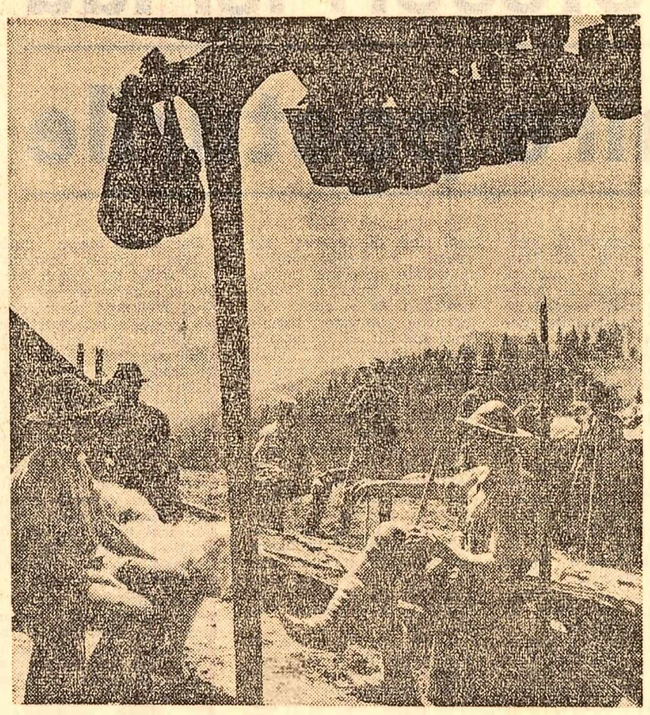

Sfat la stînă — Foto : Agerpres

PILULA AMARĂ A REMUȘCĂRII

(Urmare din pag. I)

să-și dea seama de dezastrul moral și material în care și-a azvîrlit, din lăcomie, familia. Dar e prea tîrziu. Sentința a fost rostită...

LA VORBITOR

Dosarul nr. 75/966, judecat de către Tribunalul popular al raionului „23 August", numără sute de pagini. Le-am citit cu răbdare, și nu o dată. Din capul locului mi-a atras luare-aminte situația inculpatului principal... Să ai 39 de ani, să fii inginer, să conduci o secție de prefabricate destinate construcțiilor, să fii căsătorit, să ai un copil, să realizezi laolaltă cu soția un venit lunar de aproape 4 000 de lei, să te bucuri de respectul celor din jur și dintr-odată, totul să se prăbușească — sustrageri de ciment, beneficii ilicite, anchetă penală, prejudicii bănești serioase, proces. Urmează o sentință : doisprezece ani închisoare corecțională... confiscarea averii...

Trecuse un an de la pronunțarea sentinței. Cazul mă interesa ; am pornit în căutarea celui numit de către instanța judecătorească inculpat principal. L-am găsit în evidența unui penitenciar. Am solicitat atunci o întrevedere cu el.

— Ați absolvit o facultate, aveți o diplomă — încerc eu să-i explic pentru ce m-am oprit asupra cazului său — într-un cuvînt, sînteți un intelectual, și am socotit că îmi va fi mai ușor să comunic cu dumneavoastră...

Tace. Mă iscodește bănuitor, apoi își lasă ochii în pămînt.

„Bărbatului acesta, ginesc, nu i-a fost indiferent cum și cine îl tundea. Cu siguranță că avea frizerul său care-l întîmpina cu un respectuos „Să trăiți, dom' inginer ! ...Acum e tuns uniform, cu mașina, așa cum cer rînduielile detențiunii".

Tace. Îl înțeleg. Cînd, după un timp, își înalță privirile, descopăr în adîncul lor o tristețe nemărginită. Începe cu o voce stinsă să-și povestească viața.

Nu i-am cerut acest lucru, dar nici de întrerupt nu vreau să-l întrerup. Simte, pesemne, nevoia de a se destăinui, de a povesti (...sau de a-și povesti !) cine a fost, ori, mai exact, cine ar fi putut să fie.

Liceul l-a terminat în 1946. S-a înscris la Universitatea din Cluj. În toți anii studenției, s-a bucurat de o bursă din partea statului. Viitorul îi aparținea. Ca inginer n-a cîștigat niciodată sub 3 000 de lei pe lună...

— M-am căsătorit... la Hunedoara, în 1951... Ne-am mutat apoi la București... Într-un timp am început să beau...

Vorbește rar, cu ochii pierduți dincolo de zidurile închisorii.

— Știu ce am lăsat în urmă — îmi povestește — rușine, necazuri, durere. Nu faptul că voi ieși bătrîn din pușcărie mă chinuiește cel mai mult, ci povara aruncată pe umerii familiei... I-am creat soției greutăți pe care nu le merita...

— Poate vreți să spuneți, fostei soții, îl întrerup eu.

— Da, fostei soții, îmi răspunde cu o voce plină de regrete. Eu am îndemnat-o să divorțeze, să-și refacă viața.

Îl ascult atent și mă întreb : oare acest bărbat, nu lipsit de inteligență, patronînd neregulile din secția ce i s-a încredințat s-o conducă, cum de n-a prevăzut clipa cînd totul se va întoarce împotriva sa și a căminului său ? Iar dacă a prevăzut, de ce nu a avut puterea să se oprească la vreme ?

— La procesul de divorț a fost și copilul ?

— Da.

Așadar, băiatul în etate de 12 ani, asistînd la procesul de divorț, și-a văzut părintele în haine de deținut. Ce-o fi simțit ? Ce explicații i s-or fi dat cînd și-a zărit tatăl în boxă, păzit de un milițian ?

— Ați vrea să-l vedeți ?

— Mă gîndesc într-una la el. La întrebările ce îi vor fi puse de colegii de școală sau de joacă : „Unde-i tatăl tău ?" Doamne ! În martie, am avut un vorbitor cu fosta mea soție. M-a întrebat dacă să aducă și copilul... Nu, să nu mi-l aduci ; am rugat-o, nu vreau să mă vadă printre gratii, în uniforma asta ; nu vreau să rămînă cu imaginea asta despre mine... Și e la o vîrstă cînd ar fi avut nevoie de mine, de prietenia unui bărbat...

— Eram prea fericit în ultima vreme, oftează din adîncul inimii. Ce-mi lipsea ? Da' ce nu aveam în casă ? Apoi, chipul i se înrălește brusc, se revoltă : de ce să mi se confiște averea ?

— Secția pe care am condus-o, îmi demonstrează deținutul P.R., a fost fruntașă, i s-a decernat steagul întrecerii. Am muncit... La proces, martorii din întreprindere n-au făcut decît să mă laude... După arestarea mea, secția a pierdut steagul...

— Bine, zic eu, ați condus o secție fruntașă, dar din această secție fruntașă, dv. și colaboratorii dv. cei mai apropiați organizaserăși sustragerea și comercializarea ilicită a cimentului ?

Tace. Nu mai are argumente. Și-a aprins o țigară ; ochii îi sînt din nou triști...

Mă ridic. Vorbitorul s-a terminat. O rază de soare i s-a oprit în părul tuns cu mașina. Abia atunci îi zăresc strălucirea argintie a firelor cărunte...

DE LA TRIBUNA JUDECĂȚII

Știut este că, pentru un judecător, dosarul pe care-l analizează reprezintă bună parte din probele vinovăției sau ale nevinovăției învinuitului. Conducînd în instanță dezbaterile, el străbate dosarul — oare pentru a cîta oară ? — confruntîndu-l de astă dată cu cei din boxă, cu martorii apărării și ai acuzării, cu intervențiile avocaților și ale procurorului, pentru a-și definitiva o părere. Totuși, de la înalta tribună a justiției, judecătorul are înaintea ochilor săi nu numai dosarul, ci și sala, iar printre cei ce asistă la proces, sînt, fără îndoială, și membrii familiei învinuitului. Oare cum îi zărește și îi distinge un judecător de la înălțimea locului său ?

— Mă întrebați despre membrii familiei infractorului în timpul ședințelor ? Dacă-i văd, dacă-i observ ? O, desigur, sînt dramele mute ale sălii, îmi răspunde tov. **Nichita Jeandedolj**, judecător la Tribunalul popular al raionului „Tudor Vladimirescu". Într-o sală de judecată, îmi ocup locul, scrutez asistența și-i descopăr pe copiii celor ce urmează să fie judecați strîngîndu-se lîngă mamele lor. Și nu deschid ședința pînă ce nu mă asigur că în sală n-au rămas decît adulții. Deschid procesul, audiez, ascult și deodată privesc în sală cum o femeie stă încremenită cu o expresie dureroasă întipărită pe chip; înțeleg că am descoperit-o pe soția celui supus judecății.

Nu de mult, am judecat procesul unor falsificatori de bilete I.T.B. Sala arhiplină — sute de muncitori de la I.T.B. au venit să condamne cu prezența lor activitatea delapidatorilor. Într-una din ședințe, privind spre public, am zărit și o bătrînică îmbrăcată în negru, stergîndu-și într-una ochii plînși. Nu mi-a fost greu să identific în această bătrînică pe mama unuia dintre infractori. Venise anume din-tr-un colț de țară să asiste la proces sau poate numai să-și vadă fiul... Multă vreme m-a obsedat chipul îndurerat al acestei mame, care nici o clipă nu bănuise cu ce treburi murdare se ocupa, la București, fiul ei.

SSST !... CĂ AUD VECINII !

Mașina oprește pe strada Macedoniei. Două rînduri de case unite printr-o poartă de fier. Un singur proprietar. Casele bine „închise" și bine ferite de ochiul trecătorului amintesc de o citadelă în miniatură. Dincolo de ziduri, flori, un nuc, o fîntînă. Aici a locuit, pînă nu de mult, împreună cu familia sa, Alexandru N., condamnat pentru delapidare la 12 ani închisoare corecțională și confiscarea averii.

Înțăm. Mai exact, pătrundem. Soția infractorului nu este acasă. Fiul acestuia, un tînăr de 21 ani, funcționar la o magazie a Uzinelor „23 August", încearcă să ne explice că nu are cum să ne fie de folos. În ajutor îi sare și bunica, o femeie încă tînără și foarte arătgoasă. Executorul judecătoresc însă își impune punctul de vedere.

— Eu nu deschid casa părinților, se opune fiul major. Eu nu mă bag în casa lor, am familia mea.

(Minte. Nu-i căsătorit).

— Eu nu m-am amestecat niciodată în afacerile tatei. Nu știu ce a făcut — continuă el să explice.

Răsare ca din pămînt și soția infractorului. Aflu că este barmaniță la nu știu care restaurant din Colentina. Își blestemă soțul, tipă la mamă-sa, amenință.

— O să dau foc la casă, amenință femeia.

Executorul judecătoresc a ajuns cu investigațiile la lada studioului. Stăpîna casei amuțește : îl urmărește cu ochii mici. Îl vede ridicînd capacul de la ladă și scotocind de sub niște perne, 18 sticle de coniac. Intervine fără convingere :

— N-are voie omu' să țină băutură-n casă ? se arată jignită femeia.

„Optsprezece, număr eu în gînd sticlele. Pe cîți i-o fi înșelat dumneaei la gramaj, că a izbutit să adune atîta băutură" !

— Bărbatu-meu a căzut ca prostu' (observați limbajul) — începe ca să se lamenteze. Îl punea să facă facturi... ce știa el...

Cît de naivi și jalnici pot să fie unii oameni în situații atît de critice ! Sărmanul... fost negustor și nu știa ce-i aia factură ? Recidivist pe deasupra...

— Ați încercat să mă mințiți, ridică glasul executorul.

— Sst ! tovarășe, mai încet, intervine odrasla infractorului, că aud vecinii.

Vezi, doamne, aud vecinii și dumnealor le este rușine, să nu cumva să se afle...

„Mai tare, tovarășe executor, să se audă, să se afle, îl îndemn eu în gînd pe tovarășul pe care îl însoțesc. Mai tare, mai tare !"

O ÎNTREBARE PUSĂ TOT MAI FRECVENT DE ORGANELE ECONOMICE ȘI DE CONTROL FINANCIAR:

Ați îndeplinit planul de producție. DAR CU CE CHELTUIELI MATERIALE?

Ce arată o analiză efectuată la trei mari întreprinderi textile

„Ați îndeplinit planul de producție? Foarte bine! Dar cu ce cheltuieli materiale, la ce nivel al prețului de cost?" Întrebarea este pusă tot mai frecvent de forurile de resort ale întreprinderilor industriale, de organele de control bancar și financiar. Răspunsul la această întrebare l-am urmărit și noi, în trei întreprinderi textile integrate, care reunesc secții de filatură, țesătorie și finisaj. Este vorba de **„Textila" Pitești, „Bucegi" Pucioasa** și **„Dacia" București,** unități importante ale industriei ușoare, care au încheiat primul semestru al anului cu rezultate pozitive la toți indicatorii de plan. Din capul locului, deci, o situație „pe ansamblu" satisfăcătoare. Aprecierea este valabilă prin prisma comparării realizărilor cu prevederile planului, luînd întreprinderile separat. Reînnoind însă întrebarea: **cu ce cheltuieli materiale, la ce nivel al prețului de cost ați fabricat producția înscrisă în plan** — în fiecare caz în parte și comparînd întreprinderile între ele — aprecierea mai stă în picioare? Iată, pe scurt, sinteza investigațiilor noastre, a analizei comparative întreprinse în cele trei întreprinderi cu specific similar.

ZIG-ZAGURI NEECONOMICE ÎN CONSUMUL MATERIEI PRIME

Sub „lupă", deocamdată, se găsește un fir produs de filaturile celor trei întreprinderi — și anume, firul număr metric 34/1. Pentru producerea lui, în primul semestru „Dacia" a cheltuit, în medie, 14 700 lei pe tonă la elementele materie primă și materiale directe, întreprinderea din Pitești 15 400 lei, iar cea din Pucioasa 15 920 lei. Adică cu aproape 5 la sută, respectiv, 8 la sută mai mult decît unitatea din Capitală. Așadar, **un produs cu aceeași valoare de întrebuințare, în cele trei întreprinderi se realizează cu cheltuieli diferite.** Cum se explică această anomalie? Cauza nu o constituie utilajele, întrucît, avînd în vedere specificul filaturilor, mașinile sînt prea puțin diferențiate pentru a provoca astfel de discrepanțe. „Enigma" am dezlegat-o cu ajutorul scriptelor contabile ale unităților în cauză. Variația costurilor se datorează **depășirii consumului specific normat și folosirii unor sorturi de bumbac mai scumpe.**

Dar, să examinăm lucrurile mai îndeaproape. Întreprinderea „Bucegi" a înregistrat în trimestrul II, de exemplu, o depășire a consumului specific, față de cel realizat în anul trecut, de la 1,0879 kg bumbac pentru 1 kg fire, la 1,099 kg bumbac. Amplificarea consumului specific — dăunătoare și nejustificabilă — a avut loc în condițiile introducerii în fabricație a unei structuri de materie primă superioară celei întrebuințate anterior, ceea ce a mărit cheltuielile. „Textila" Pitești a folosit și ea în semestrul întîi o materie primă mai scumpă decît cea de la filatura „Dacia", cu aproximativ 500 lei pe tona de bumbac. Iată deci cum **slaba și costisitoarea gospodărire a materiei prime a influențat negativ nivelul prețului de cost la acest sortiment de fire.**

Orientarea conducerilor de întreprinderi spre materiale mai scumpe, ușor de găsit, eliminînd „bătaia de cap" a căutărilor avantajoase și rentabile pentru rezultatele financiare ale unităților, denotă o doză de comoditate care, indirect, are urmări negative asupra eficienței economice. Aceasta, pe de o parte. Pe de altă parte se pune întrebarea: **de ce din aceste sorturi de bumbac mai scumpe nu s-au realizat fire mai fine, cu o mai mare valoare și valoare de întrebuințare?** În acest sens, așteptăm un răspuns edificator din partea direcției generale de resort din Ministerul Industriei Ușoare. Întreprinderile respective ar fi avut numai de cîștigat, dacă s-ar fi avut în vedere **necesitatea și indicația de a nu irosi materiile prime mai scumpe în produse** cu o eficiență neconcordantă cu costurile de fabricație.

Anumite diferențe privind consumul specific de materii prime și materiale, cît și alte cheltuieli, se constată și la țesătoriile celor trei întreprinderi. Astfel, pentru realizarea unei tone de țesături, „Textila" a consumat 1,011 tone fire; în plus, datorită unor carențe de calitate, a acordat bonificații gratuite în valoare de 0,18 la sută din producția sa semestrială, „valorificînd", în același timp, sub formă de cupoane — deci cu pierderi — 1,3 la sută din același volum de producție. La întreprinderea „Bucegi" se consemnează, din păcate, o ascendență a acestor procente, consumul specific ridicîndu-se la 1,014, iar cifrele bonificațiilor și cupoanelor crescînd la 0,6 la sută și, respectiv, 3 la sută din producția primelor șase luni ale anului. Curba culminează însă la „Dacia". Deocamdată, această întreprindere nu depășește consumul specific al țesătoriei de la „Bucegi" dar egalează bonificațiile acordate gratuit și devansează în cuantum mult mai mare — cu 0,6 la sută — procentul ei de cupoane.

Se pune din nou întrebarea: care sînt cauzele? Potrivit părerii unor specialiști din industria textilă, **diferențele de tehnologie sau de structură a sortimentelor între cele trei întreprinderi,** vehiculate uneori pentru... justificare, de conducerile lor, **nu sînt deloc determinante și nici nu pot fi luate în considerație,** în tendința de a încerca să se motiveze discrepanțele între ultimele două unități și „Textila" din Pitești unde consumul specific de fire în țesătorie se apropie mult de cel optim.

Am insistat asupra acestor deosebiri nu de dragul unor cifre în sine, nu cu scopul de a face exerciții cu comparații, ci pentru a înfățișa **rezervele potențiale existente în fiecare din cele trei întreprinderi în domeniul diminuării sistematice a consumurilor specifice de materii prime și materiale.** În acest context, am calculat economiile care s-ar fi putut obține la întreaga producție din primul semestru, dacă s-ar fi realizat — în cazul firelor și al țesăturilor — consumurile specifice minime amintite pînă acum:

Întreprinderea	Economii posibile față de consumul minim	
	Fir metric 34/1 (în lei)	Țesături bumbac (în kg fire)
„Dacia"-București	—	900
„Textila"-Pitești	194 600	—
„Bucegi"-Pucioasa	307 440	3 300

Evident, cifrele nu sînt deloc minore. La producția de fire, economiile de bumbac ar fi însumat circa 500 000 lei, iar la țesături de bumbac — economiile de fire ar fi totalizat 4 200 kg. Am recurs la aceste calcule din două motive. Poate, ele vor folosi forului de resort al celor trei întreprinderi și, mai ales, vor îndemna colectivele celor trei unități industriale să cunoască consumurile specifice reale și să recurgă mai des la calculul economic comparativ. Am spus, mai ales, întrucît cu prilejul analizei am constatat lucruri nu tocmai lăudabile pentru cei chemați să urmărească barometrul activității economice în întreprinderi. Astfel, înainte de a începe investigațiile, am întocmit cîteva chestionare pentru brigăzile, echipele sau atelierele din fiecare secție a celor trei unități, în care solicitam ca maistrul respectiv să le completeze și să ne furnizeze relații referitoare la raportul de transformare: materie primă — produs finit. Spre surprinderea noastră, aceste date nu erau cunoscute cu exactitate. Am reușit să le culegem, după îndelungate căutări, de la serviciile funcționale.

Consecințele variației consumurilor specifice sînt evidente. Pierderile de materie primă grevează direct rezultatele financiare ale unităților analizate și acționează într-un sens nedorit asupra pîrghiilor de creștere a nivelului eficienței economice. De ce? Pentru că neacordîndu-se atenția cuvenită raportului necesar de transformare a materiei prime în semifabricate sau produs finit, se impietează valorificarea ei superioară. Prin semnificația lor, aceste pierderi reliefează o seamă de carențe a căror înlăturare depinde în mare măsură de conducerea fiecărei întreprinderi. Extirparea neîntîrziată a cauzelor ce generează aceste carențe poate avea numai urmări binefăcătoare.

REZERVE POTENȚIALE PENTRU REDUCEREA COSTURILOR DE PRELUCRARE

Dacă pînă acum ne-am ocupat de efectele raportului variabil materie primă — produs finit, să continuăm investigațiile cu analiza factorilor care influențează acest raport de transformare, aceștia fiind **omul, mașina, cheltuielile secțiilor de fabricație și cele pe ansamblul întreprinderii,** toate regăsite într-un singur element: **cheltuielile de prelucrare.** Să introducem sub „lupă", din nou, același fir metric 34/1, insistînd asupra elementelor de cheltuieli de prelucrare pe tonă, în primul semestru:

Indicatori	„Bucegi" Pucioasa	„Textila" Pitești	„Dacia" București
1. Cheltuieli de prelucrare, din care	4 000	4 350	5 800
a) Salarii directe	900	930	1 250
b) Întreținerea și funcționarea utilajului	1 800	2 000	2 030
c) Cheltuieli generale ale secțiilor de fabricație	800	920	1 480
d) Cheltuieli generale de întreprindere	500	500	1 040
2. Indici de folosire a utilajelor conducătoare din filaturi — mașini cu inele — (în kilonumere)	673	665	652

După cum se vede, la totalul cheltuieli de prelucrare, între cele trei întreprinderi apar din nou diferențe importante: nivel maxim la „Dacia" și minim la „Bucegi". Și ca să reliefăm consecința cea mai apropiată a acestui fapt, să repetăm calculul dinainte, privind economiile posibile și luînd ca bază nivelul minim al cheltuielilor de prelucrare — de data aceasta de 4 000 lei pe tonă fir la „Bucegi"-Pucioasa. Economiile potențiale sînt acum de 19 800 lei la „Dacia" și de 99 300 lei la „Textila". Ce s-a pus de-a curmezișul realizării lor, ce determină deosebirile de cheltuieli de prelucrare?

O primă explicație a acestor mari variații în nivelul cheltuielilor de prelucrare, întregită și de indicatorii de utilizare a mașinilor cu inele, ar fi aceasta: „ce vreți, utilajul nostru este mai vechi" — ar spune filatorii de la „Dacia". Din păcate, o asemenea explicație nu justifică decît în mică măsură nivelul maxim al cheltuielilor de prelucrare de la această întreprindere, întrucît și filatorii din Pitești și Pucioasa ar putea uza de același argument. Și ei mai au unele utilaje vechi. Să admitem, totuși, că întreprinderea din București e obligată să cheltuiască mai mult cu întreținerea și funcționarea utilajului. Cum se explică însă depășirile la cheltuielile generale ale secțiilor de fabricație și cheltuielile generale ale întreprinderii? Tot utilajele sînt „țapul ispășitor"? Nicidecum! Cauza constă în **cheltuielile mari neproductive pe care „Dacia" le înregistrează cu regularitate,** la posturile amenzi, penalizări și dobînzi la împrumuturi pentru creditele restante. Filaturii de aici îi revine o „cotă" importantă din cele peste 600 000 lei cheltuieli neproductive, în timp ce la celelalte două întreprinderi — nivelul acestor cheltuieli se situează la... 1 000 lei pe semestru.

„Cheia" misterului nivelului ridicat al cheltuielilor de prelucrare de la „Dacia" rezidă, deci, în volumul inadmisibil de mare al sumelor trecute în contul... neproductivelor. Sincer vorbind, fără menajamente, acestea nu sînt altceva decît pierderi „cu acte în regulă", niște „paraziți" financiari. Nu de azi, de ieri, „Dacia" este tributară acestor pierderi. Pînă nu de mult, faptul se justifica prin incapacitatea fostei conduceri a întreprinderii de a asigura o bună gospodărire a fondurilor materiale și bănești. Acum ce argument se mai poate aduce? **Conducerea „Daciei" a fost înlocuită de aproape un an, s-a creat funcția de economist șef, s-au reorganizat serviciile etc., dar cheltuielile neproductive, pierderile se mențin în continuare.** Cît timp îi va trebui noii conduceri tehnico-administrative să înlăture astfel de „traumatisme" financiare? Cineva din întreprindere ne-a spus: „se fac prea multe studii, prea multe analize, dar măsurile cam rămîn pe hîrtie"...

Nu ar corespunde realității, dacă am afirma că la „Dacia" nu se depun eforturi pentru îmbunătățirea activității în unele sectoare. De pildă, **cum au evoluat costurile, pe aceleași elemente amintite, la producția de țesături?** În acest scop, ne-am concentrat atenția asupra unui indicator sintetic, de mare însemnătate pentru eficiența acestei faze a procesului tehnologic textil, și anume, **cheltuielile de prelucrare din secția conducătoare — a războaielor de țesut — necesare realizării unui milion de bătăi.** În „clasament", pe locul meritoriu, apare din nou „Textila" cu 650 lei, flancată strîns de „Dacia" cu 670 lei și, la o diferență apreciabilă, de „Bucegi" cu 720 lei. Dar „lanterna roșie" o deține „Bucegiul" și în ce privește indicii de utilizare a războaielor, măsurați în bătăi-război-oră. Cu toate că intervine o anumită deosebire de tipuri de utilaje, materializată în diferențe de randament, totuși anumite premise arată că nu aceasta determină surplusul cheltuielilor de prelucrare la „Dacia" și „Bucegi". E vorba de **ponderea ridicată a muncitorilor auxiliari și de deservire în totalul muncitorilor — mai ales la „Dacia" — de fluctuația ridicată a forței de muncă și insuficienta calificare a țesătorilor, de numărul încă mare al absențelor nemotivate calculate în om-zi, de întreținerea nejudicioasă a utilajelor din țesătorie,** concretizată în dese întreruperi în funcționare. O precizare. La volumul de țesături realizat în semestrul I, dacă s-ar fi aplicat nivelul minim al cheltuielilor, „Dacia" și „Bucegi" ar fi cîștigat circa 90 000 lei.

Se ridică însă o problemă. Ceea ce deosebește întreprinderea „Dacia" de celelalte unități similare este secția de finisaj, cea prezent cea mai mare din țară, dotată cu utilaje moderne. Nu constituie atunci o stridență faptul că, la operația de vopsire, cheltuielile de prelucrare pentru o tonă de țesătură la această întreprindere însumează 2 300 lei, față de 2 150 lei și 1 800 lei la „Bucegi" și „Textila", dotate cu utilaje mai vechi? Răspunsul este afirmativ. Chiar s-a ivit un paradox: **Calitatea superioară a finisajului de la „Dacia" se concretizează, după cum rezultă, în costuri sporite de fabricație, cînd ar trebui să fie tocmai invers.** Cine împiedică atunci ca utilajele de nivel tehnic ridicat să acționeze ca un factor al înaltei rentabilități?

Din analiza noastră a rezultat că **potențialul de finisaj al vopsitoriei nu este folosit permanent la un nivel corespunzător.**

Aceasta, datorită lipsei de țesături „crude" de la terți — o vină revenind, în acest sens, întreprinderilor furnizoare, ca I. T. „Ardeleana"-Satu Mare, țesătoria „Teleorman", „Cazanele" Orșova, care nu-și onorează ritmic contractele. Dar și datorită unor neajunsuri organizatorice interne în legătură cu asigurarea continuității de producție la toate operațiile de bază din finisaj.

După cum ne-a asigurat conducerea „Daciei" carențele care „țin" de întreprindere nu vor mai dăinui multă vreme, întrucît se află în curs de materializare un nou sistem, matematic, exact, de programare liniară a producției în finisaj, care va înlesni folosirea maximă a capacității acestei secții și, deci, îndeplinirea strictă a obligațiilor contractuale față de beneficiarii ei. Așteptăm, cum e și firesc, să consemnăm această realizare, ale cărei rezultate vor contribui la eliminarea cheltuielilor neproductive aferente indisciplinei contractuale. Numai că se impune, după cum am mai amintit, ca măsurile să nu rămînă pe hîrtie.

ECONOMIILE TREBUIE SĂ SE REGĂSEASCĂ INTEGRAL ÎN BENEFICII

În continuarea analizei, ne-am îndreptat atenția spre indicatorul caracteristic pentru finalitatea activității economice: **producția marfă vîndută și încasată.** La acest post, semestrul I al anului a fost darnic pentru toate unitățile în cauză: la „Textila" s-au înregistrat depășiri de 2 la sută, la „Bucegi" de 1,4 la sută, iar la „Dacia" de 0,6 la sută față de producția planificată. Eforturi meritorii care au dat roade! Dar, automat, a răsărit o întrebare: **la ce nivel se situează cheltuielile cu care s-a realizat marfa respectivă, cît și beneficiile obținute, cîștigul net al întreprinderilor după o jumătate de an de muncă?** Sinteza aceasta e absolut necesară și înglobează toate celelalte considerente de analiză economică, putînd da naștere la alte surprize. Iată cum stau lucrurile, comparativ, în condițiile în care nivelul de 100 la sută l-am acordat — potrivit datelor reale — „Textilei" din Pitești:

Indicatori	„Textila"-Pitești	„Bucegi"-Pucioasa	„Dacia"-București
1. Producția marfă vîndută și încasată	100	108,1	147,6
2. Cheltuieli aferente producției marfă	100	117,9	131,6
3. Beneficii	100	108,4	61,1
4. Pierderi din deșeuri, cupoane, bonificații	100	44,6	201
5. Dobînzi la credite restante	100	270	5200

Deocamdată „Dacia" este imbatabilă. De ce? Să luăm faptele pe rînd. Întreprinderea din Pucioasa, e drept, a consemnat un plus de 8,1 la sută față de producția marfă vîndută și încasată a „Textilei". Dar, în același timp, a avut și un plus de 17,2 procente la cheltuielile de producție. Întreprinderea „Dacia", avînd mai mult decît „Textila" — 47,6 procente la producția marfă vîndută și încasată, a depășit cheltuielile de producție cu 31,6 la sută. Care este, deci, situația „la procente"? **La un procent de depășire a producției marfă vîndută și încasată, „Bucegi" a consemnat circa 2,1 la sută la cheltuielile de producție.** Iar **„Dacia" a consemnat numai 0,7 la sută.** Deci, o notă în plus pentru „Dacia", care fabrică un sortiment complex de produse, cu un înalt grad de prelucrare. Iată, însă, că „rezistența" întreprinderii bucureștene scade... În dreptul beneficiului, la „Dacia" se remarcă o cifră mai mică decît cea din dreptul unităților „Textila" sau „Bucegi".

Oare economiile la cheltuielile de producție nu trebuie să se regăsească integral în beneficii? Potrivit explicațiilor serviciului de analiză economică de la „Dacia", beneficiul este scăzut, în primul rînd, datorită „caracterului de finisoare al întreprinderii". Mai precis, „Dacia" procură din afară pentru finisajul ei țesături crude în cantități însemnate. De aici, un cuantum mai mic la beneficiile directe. De asemenea, după părerea aceluiași serviciu, „Dacia" cumpărînd țesături „crude", plătește întreprinderilor furnizoare — cum este și normal — un beneficiu.

Departe de noi ideea de a pune la îndoială unele neconcordanțe în repartizarea beneficiului, dar explicațiile primite nu satisfac. Concluziile ultimelor două rubrici orizontale ale tabelului, care situează „Dacia" pe ultimul loc — iată explicația realistă, singura explicație a beneficiului scăzut al întreprinderii din Capitală! Într-adevăr, **aici pierderile din deșeuri, cupoane și bonificații sînt de peste 2 ori mai mari decît la „Textila", iar dobînzile la credite restante de... 52 ori mai mari.** Din nou revine în actualitate necesitatea eliminării cheltuielilor neproductive. Calea este arhicunoscută: **operativitate în tragerea la răspundere a mentorilor acestor pierderi, atenție sporită la calitatea țesăturilor produse și, în același timp, „înăsprirea" controlului tehnic la țesăturile crude cumpărate pentru finisaj, accelerarea procesului de organizare științifică a producției și a muncii.**

În cursul investigației a fost abordată una din problemele majore ale activității economice a întreprinderilor: nivelul cheltuielilor de producție. Fără a epuiza toate aspectele acestei probleme complexe, au fost analizate, îndeosebi, modul în care se valorifică materia primă, nivelul cheltuielilor de prelucrare, cît și unele rezultate sintetice ale celor trei unități. Din analiză s-a desprins că nici una din întreprinderi nu se situează pe un loc de frunte față de celelalte unități, la toți indicatorii examinați. S-a văzut că ceea ce se cîștigă prin unele performanțe „de vîrf" la anumite posturi se diminuează prin pierderile înregistrate la altele. Acest lucru este în mod sintetic reflectat, de altfel, de cifra medie a rentabilității — mică față de posibilitățile celor trei întreprinderi, atît prin prisma potențialului lor, cît și prin prisma unor date comparative cu întreprinderi similare străine.

Analiza reliefează, totodată, anumite direcții de acțiune pentru fiecare unitate în parte, cît și pentru forul lor tutelar — Ministerul Industriei Ușoare.

Apare necesar ca conducerile celor trei întreprinderi să tragă concluziile ce se cuvin din comparațiile privind nivelul atins la diferitele capitole ale cheltuielilor de producție și să ia măsurile necesare pentru a ridica activitatea productivă pe treptele superioare ale eficienței economice. Acesta e un imperativ al acțiunii largi de organizare pe baze științifice a producției și a muncii ce se desfășoară în toate întreprinderile industriale. Dar, esențial este să se adîncească analiza economică, iar măsurile de intervenție să stimuleze eforturile proprii ale întreprinderilor, cît și sprijinul forului tutelar, în atingerea aceluiași țel major: producție maximă, de calitate ireproșabilă, cu cheltuieli de producție minime.

Pagină realizată de **Dan POPESCU,** în colaborare cu **Leonida GUJIU,** economist în Ministerul Industriei Ușoare.

REALIZĂRILE ȘI PERSPECTIVELE UNEI COLECȚII

Inițiată, în noua sa formulă, cu trei ani în urmă, colecția „Scriitori români", publicată de Editura pentru literatură, s-a impus ca un instrument principal de cunoaștere a valorilor literaturii noastre. Adresîndu-se cu predilecție specialiștilor — profesori, studenți, cercetători — ea este utilă în același timp și publicului mai larg, dornic să se informeze și să cunoască mai adîncit patrimoniul nostru literar. Au apărut, pînă acum, în această colecție, ediții din scrierile lui Anton Pann, Vasile Alecsandri (primele 3 volume), Eminescu (3 volume), Al. Vlahuță, Delavrancea (2 volume), C. Negri, Al. Macedonski (primele 2 volume), G. Coșbuc (primul volum), Eliade Rădulescu (primul volum), Ion Ghica etc.

Colecția și-a conturat un profil propriu, bine definit în cîteva aspecte fundamentale: **sumar** larg, alcătuit cu scopul includerii tuturor scrierilor reprezentative atît sub raport artistic cît și al interesului istoric-literar; **note și comentarii** cuprinzînd informații de istorie literară indispensabile cercetătorilor: data și locul scrierii și publicării fiecărei bucăți incluse, împrejurările în care a fost elaborată, evenimente la care se face aluzie, ecoul avut în epocă, un indice alfabetic etc; **notă asupra ediției** în care sînt înfățișate problemele principale privind tehnica ediției, criteriile ce au stat la baza alcătuirii ei și, în mod special, criteriile de transcriere a textului (extins, firește, la scriitorii mai vechi); **studiul introductiv**, conceput de obicei monografic. De la un autor la altul, evident, volumul și bogăția aparatului critic diferă (unele texte îl solicită în mod obligatoriu, altele mai puțin). Chiar în cadrul unei colecții cu particularități certe, a cărei unitate constă, între altele, în omogenitatea volumelor sub raportul aparatului critic, credem că diferențierile nu împietează asupra ansamblului în măsura în care ele sînt cerute de opera sau autorul cercetat ori de metoda și personalitatea editorului. Editura va trebui numai să vegheze ca aceste diferențieri să privească cît mai puțin posibil (de loc e cu neputință) calitatea muncii depuse.

Tradițiile muncii de editor la noi sînt relativ recente. Putem totuși consemna cîteva ediții etalon, cum sînt cele ale operelor lui Eminescu, Caragiale sau Eliade Rădulescu îngrijite de Perpessicius, Șerban Cioculescu și, respectiv, D. Popovici, care, perfectibile, desigur, în unele amănunte, reprezintă un serios pas înainte în prezentarea clasicilor. Cea mai mare parte a colecției „Scriitori români", așa cum se înfățișează pînă acum, se poate spune că duce mai departe (în limitele impuse de propria-i structură) opera de valorificare a moștenirii noastre literare. Competența filologică, acuratețea textelor, informarea bogată din sistemul de note și comentarii, ținuta științifică a celor mai multe dintre studiile introductive și, aș adăuga, excelenta prezentare a colecției (sobrietate, bun gust) se cuvin reținute. Colecția beneficiază de aportul unor colaboratori de valoare, în stare să răspundă exigențelor. Simpla citare a cîtorva nume este, în sine, edificatoare: Perpessicius, G. C. Nicolescu, Al. Piru, Adrian Marino, Gavril Scridon, Cornel Regman, Th. Vîrgolici, Paul Cornea ș.a. Sugerăm, în același timp, creșterea numărului colaboratorilor prin achiziționarea unor cercetători mai tineri, cu perspective reale.

După cum e de așteptat, o deosebită importanță în structura noii colecții o au studiile introductive care trezesc, de regulă, cel mai mare interes în rîndul cititorilor; pentru marea majoritate a acestora ele constituie un ghid în interpretarea operei pe care o însoțesc, precum și un model de cercetare literară. Cele mai multe, spuneam, răspund acestor așteptări legitime. Credem însă că anumite îmbunătățiri sînt binevenite și de aceea ne vom îngădui cîteva observații și sugestii generale privitoare mai ales la modalitatea de elaborare. Pledăm, de la început, pentru un specific sporit al studiilor introductive destinate colecției „Scriitori români", pentru o mai pronunțată adecvare la nivelul, necesitățile și particularitățile acesteia. O introducere consacrată colecției la care ne referim nu poate fi rezultatul „lărgirii" unei prefețe din „Biblioteca pentru toți" sau „Biblioteca școlarului" și nici „comprimarea" unei monografii, cum se mai întîmplă, ci trebuie elaborată după legile particulare ale colecției pentru care a fost cerută. Fără a avea orgoliul sau naivitatea rețetelor magice, ne exprimăm numai părerea că studiile introductive din „Scriitori români" trebuie să acorde o mult mai mare pondere analizei literare propriu-zise, demonstrației asupra valorilor artistice ale textelor editate. Se cuvine ca ele să constituie, într-o mult mai mare măsură, o contribuție originală pe planul interpretării, al comentariului artistic, o școală a educației estetice. Insistăm asupra acestui aspect întrucît, de regulă, pentru unii istorici literari „contribuțiile" se reduc la descoperiri sau rectificări de date, izvoare, documente (mai ales pe latura biobibliografică) fără ca eforturile să li se îndrepte, în egală măsură, și spre interpretarea critică și estetică a operei scriitorului studiat. Unele introduceri sînt încărcate sub raport biografic sau bibliografic, autorul spune tot ce știe în acest domeniu, iar cînd trece la analiza operei pare obosit, vehiculează idei generale, valabile pentru un șir de scriitori sau locuri comune, desprinse parcă din manualele de școală. Pentru a răspunde necesităților de informare a cititorului colecției, credem că un tablou biobibliografic dezvoltat (mult mai dezvoltat decît cel de la „Biblioteca pentru toți") ar fi suficient, urmînd ca studiul propriu-zis să conste în comentarea operei. Ar fi pentru istoricii literari o probă, e drept mai dificilă, dar în același timp mai edificatoare. Oricum, stabilirea unui raport mai judicios între aspectul documentar și cel de analiză estetică se cuvine a sta mai insistent în atenția editorilor.

Prin acordarea unei atenții sporite comentariului artistic s-ar elimina, cred, o anume doză de comoditate cu care se elaborează unele introduceri. Această comoditate constă în primul rînd în ignorarea sau expedierea facilă a dificultăților ridicate de texte sau autori și, implicit, supralicitarea mărturiilor ce confirmă propriul punct de vedere. Dar cine cîștigă o bătălie fără a se înfrunta deschis cu adversarul nu poate culege laurii victoriei. Un istoric literar experimentat știe apoi că o operă poate fi bine înțeleasă nu numai prin aprecierile favorabile, ci și prin opiniile adverse care sugerează, adesea, prin opoziție, resorturi și aspecte inedite, oferind „sugestii fertile", cum zicea Eugen Lovinescu, îmbogățind cîmpul de percepere și de sensibilitate. Un cercetător veritabil are îndatorirea să desfășoare întregul dosar al unei opere literare la judecarea ei, să aibă mai multă încredere în perspicacitatea și în dreapta cumpănire a cititorului, mai ales cînd nu este vorba de o colecție de popularizare. Un istoric literar nu trebuie să devină avocat literar, ci pe cît e cu putință judecător imparțial. Ceea ce nu-l va scuti, firește, de afirmarea propriei opinii. Dimpotrivă, dar această opinie va fi consecința logică a unei dezbateri temeinice, la care au fost convocați și și-au spus cuvîntul, în mod echitabil, toți cei în drept. Numai de pe această platformă solidă opinia enunțată are toate șansele de a fi omologată.

Factorii de răspundere, din editură și din afară, ai colecției „Scriitori români" au toate motivele să considere pozitivă activitatea de pînă acum. Satisfacția datoriei împlinite n-o pot avea însă decît după ce această colecție va cuprinde pe toți clasicii literaturii române. Începuturile, care au depășit faza promisiunilor, devenind deja realizări certe, reprezintă o garanție de natură a înlătura îndoielile.

În „post scriptum" o sugestie: dată fiind destinația largă a colecției, dar în același timp condițiile restrictive în care se difuzează (preț ridicat din cauza condițiilor grafice și tipografice, tiraj redus) poate ar fi bine ca editura să-i asigure, treptat, o mai largă circulație, prin reeditarea integrală în „Biblioteca pentru toți". Cu atît mai mult cu cît se preconizează ca această prețuită colecție să-și lărgească atribuțiile și să-și dubleze numerele. Marile valori ale literaturii noastre, editate la un nivel superior, merită o difuzare cît mai intensă și mai largă.

Pompiliu MARCEA

tv

18,00 — In direct... emisiune economică.

18,30 — Pentru copii Filmul: „Aventura veselă".

19,00 — Pentru tineret „La braț cu tinerețea".

19,30 — Telejurnalul de seară.

19,50 — Buletinul meteorologic. Publicitate.

20,00 — Divertisment muzical cu orchestra de estradă a Radioteleviziunii.

20,30 — Seară de teatru: „Insula" de Mihail Sebastian, cu un epilog de Mircea Ștefănescu. În distribuție: Sanda Toma, Mircea Șeptilici, Ștefan Tapalagă, Mircea Balaban, Nicolae Gărdescu, Agnia Bogoslova, Dem Savu, Iarina Demian și Eugen Racoți.

22,30 — Telejurnalul de noapte.

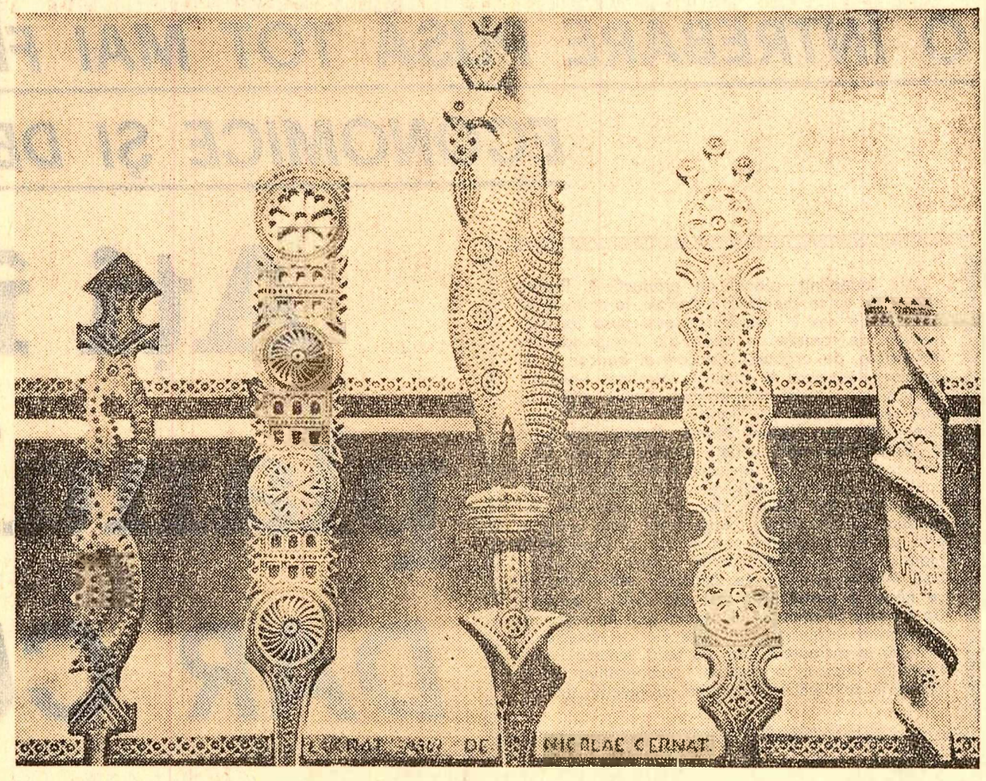

Din Expoziția republicană de artă populară: LINGURAR cioplit de Cernat Nicolae din comuna Sugag, regiunea Hunedoara

Foto: **Gh. Vințilă**

cinema

● **AGONIE ȘI EXTAZ** — film pentru ecran panoramic: PATRIA (completare **Permanențe**) — 9; 12; 15; 18; 21.
● **CUM SĂ FURI UN MILION** — cinemascop: REPUBLICA (completare **Hanoi de la Răsărit la Apus**) — 8; 10,30; 13,15; 16; 18,45; 21,30, STADIONUL DINAMO — 19,30, CIRCUL DE STAT — 18; 20,45 (la ambele completarea **Copilărie furată**).
● **HAMLET**: CENTRAL — 9,30; 13; 16,30; 20.
● **PRIZONIERA DIN CAUCAZ**: LUCEAFĂRUL (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București**) — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30, FESTIVAL (completare **Io, Ștefan Voievod**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **SPARTACUS** — cinemascop (ambele serii): BUCUREȘTI — 9; 12,45; 16,30; 20,15, GRĂDINA FESTIVAL — 20,45, ARENELE LIBERTĂȚII — 19,15.
● **SĂ-MI FACEȚI UNA CA ASTA!**: CAPITOL (completare **Io, Ștefan Voievod**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădină — 20, FEROVIAR — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, EXCELSIOR — 9,45; 12,30; 15; 17,30; 20 (la ambele completarea **Mîinile pictorului**), MELODIA (completare **Hanoi de la Răsărit la Apus**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **UNDE ESTE AL III-LEA REGE?**: VICTORIA (completare **Fantezie cu șuruburi**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **COMISARUL X** — cinemascop: LUMINA (completare **Oameni deasupra norilor**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45, GIULEȘTI (completare **Fantezie cu șuruburi**) — 10,30; 15,30; 18; 20,30, ARTA (completare **Cucerirea sunetelor**) — 15,30; 18; 20,30; la grădină — 20.
● **DRAGOSTEA MEA**: UNION — 15,30; 18; 20,30, BUZEȘTI (completare **Orizont științific nr. 7/1967**) — 15,30; 18; la grădină — 20,30.
● **PROGRAM PENTRU COPII**: DOINA — 9; 10.
● **CANALIILE**: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45, TOMIS (completare **Tinjeaua**) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; la grădină — 20, MIORIȚA (completare **Tutunul**) — 15,15; 18; 20,45.
● **IERBURI AMARE**: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30.
● **CHEMAȚI-L PE MARTIN**: CRÎNGAȘI (completare **Orizont științific nr. 7/1967**) — 15,30; 18; 20,30.
● **UN HECTAR DE CER** — cinemascop: GRIVIȚA (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Brașov**) — 9,30; 12,15; 15,15; 18; 20,45, MODERN (completare **Tinjeaua**) — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.
● **PANTERA NEAGRĂ** — cinemascop: BUCEGI — 16; 18,15; 20,30, GRĂDINA BUCEGI — 20 (la ambele completarea **Io, Ștefan Voievod**), POPULAR (completare **Din pămînt și foc**) — 20,30.
● **CĂLĂTORIE FANTASTICĂ** — cinemascop: GLORIA (completare **Tutunul**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, RAHOVA (completare **Mîinile pictorului**) — 15,30; 18, la grădină — 20, GRĂDINA DOINA — 20.
● **LUPOAICA** — cinemascop: UNIREA (completare **Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din industria chimică** — 16; 18,15.
● **STRĂINA**: VITAN (completare **Scoarțe din Rodope**) — 15,30; 18.
● **CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS** — cinemascop: AURORA (completare **Sesiunea Marii Adunări Naționale**) — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30, la grădină — 19,45, FLAMURA (completare **Mărășești 1917—1967**) — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30, LIRA (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București**) — 15; 18; 21, DRUMUL SĂRII — 17,30; 20, POPULAR — 10,15; 17,30.
● **CIOCÎRLIA**: MUNCA (completare **Dacă o iubești**) — 15,30.
● **FANFAN LA TULIPE**: MUNCA — 17,45; 20.
● **OMUL PE CARE ÎL IUBESC** — cinemascop: MOȘILOR (completare **Orizont științific nr. 6/1967**) — 15,30; 18, la grădină — 20.
● **MAIORUL ȘI MOARTEA** — cinemascop: COSMOS (completare **Orizont științific nr. 7/1967**) — 15,30; 18; 20,30.
● **COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR** — cinemascop: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completare **Fantezie cu șuruburi**) — 10; 13,45; 16; 18,15; 20,30, VIITORUL (completare **E mai bine așa?**) — 15,30; 18; 20,30.
● **PRINTRE VULTURI**: COLENTINA (completare **Gustav în alarmă**) — 15,30; 18; GRĂDINA EXPOZIȚIA (Piața Scînteii — completare **Copilărie furată**) — 20.
● **PESCARUL DIN LOUISIANA**: VOLGA (completare **Mărășești 1917—1967**) — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30.
● **HIPERBOLOIDUL INGINERULUI GARIN** — cinemascop: DRUMUL SĂRII (completare **Fantezie cu șuruburi**) — 15.
● **ȘAPTE BAIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ** — cinemascop: FERENTARI (completare **Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din industria chimică**) — 15,30; 18; 20,30, PROGRESUL (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești**) — 14,30; 17,30; 20,30.
● **ORAȘUL MEȘTERILOR**: **COTROCENI** (completare **E mai bine așa?**) — 15,30; 18; 20,30.
● **MARELE RESTAURANT** — cinemascop: FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **VULCANUL INTERZIS**: PACEA (completare **Neglijența se plătește**) — 15,45; 18; 20,15, GRĂDINA UNIREA (completare **Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din industria chimică**) — 20,30, GRĂDINA LIRA (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București**) — 19,45.
● **UN SURÎS ÎN PLINĂ VARĂ**: GRĂDINA VITAN (completare **Scoarțe din Rodope**) — 20.
● **TITANIC VALS**: GRĂDINA COLENTINA (completare **Gustav în alarmă**) — 20,30.
● **A FOST CÎNDVA HOȚ** — cinemascop: GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 20.
● **ZORBA GRECUL**: PARCUL HERĂSTRĂU (completare **Orizont științific nr. 7/1967**) — 20.

Meșterii

(Urmare din pag. I)

și țiele să rostuiască, sub aceeași lege se întind nămeții plocatelor sub culorile răsăritului și amurgului și covoarele își petrec anotimpurile cu lumea lor de frunze și păsări. Și porțile mărămureșene se împletesc ca la o eternă cununie, și borangicurile oltenești se înșeilează sub aceeași lege, catrințe și ie, cojoace și sumane, pălării și podoabe cată să împodobească pe femeile și bărbații acestor pămînturi, și fluierele se înfășoară în alamă, și tulnicele se tatuează cu fierul înroșit, și bîtele par sceptre împărătești, și ștergarele au ceva din obrajii și din ochii fetelor, și desagii poartă, învîrstate, drumurile țării și cărările de munte. Numai de aici se poate trece, cu înfiorare, în lumea miturilor, acolo în colțul de sus al caprelor înzorzonate și al măștilor care constituie o lume aparte în seria obiectelor utile expuse, o lume-expresie a credințelor și obiceiurilor, a copilăriei și basmului. Alcătuite din piei și coarne, din pene și boabe de fasole și din tot soiul de elemente adunate la nimereală, măștile, înrudite, fără îndoială, cu foarte îndepărtatele măști ale popoarelor altor continente, te duc cu gîndul peste faptul cotidian, te detașează de obiectele devenite expresie artistică a acestui fapt cotidian, în ceea ce a alcătuit dintotdeauna marea poezie a neamurilor lumii.

De aici pînă la bucuria omului de a-și împodobi casa și obiectele ce-l înconjoară stăruie în fața noastră chipul și mîinile femeii pentru care timpul și trecerea lui însemnează stăruință și răbdare pe urmele acului minuscul și ale firelor colorate ce se adună ca niște izvoare din toate părțile, ca să se armonizeze în cîmpiile broderiilor și covoarelor. O comunicare în aerul intim al bucuriilor familiale de la femeie la bărbat și de la bărbat la femeie, o dorință comună de a-și împodobi reciproc ființa și uneltele lucrului lor de fiecare zi duc la gestul nobil și la forma frumoasă, la podoabă și decor, la furca femeii, cioplită, și la cămașa bărbatului cusută, pentru ca sufletul, în căutările lui, să-și poată mărturisi astfel bucuriile pline de taină.

Prin mîna meșterilor ei, deveniți maeștri cunoscuți ori anonimi, arta noastră populară atinge spațiile cele mai înalte ale spiritului uman și expoziția de la Dalles demonstrează încă o dată, cu prisosință, virtuțile ei inegalabile.

Dorințe neîmplinite ale auditorului de muzică ușoară

puncte de vedere

În activitatea de organizare a manifestărilor muzicale O.S.T.A. deține unul din rolurile importante. Prin intermediul acestui Oficiu se realizează turneele în țara noastră ale soliștilor și ansamblurilor artistice de peste hotare, precum și deplasările artiștilor noștri în străinătate; tot sub auspiciile sale au loc schimburile artistice între Capitală și regiuni, între diverse localități.

Evident, apariția pe scenele țării a unor artiști autentici de muzică ușoară, cum au fost Louis Armstrong, Charles Aznavour, Gilbert Bécaud, Jean-Claude Pascal, Dalida, Jacqueline Françoise, precum și a altor interpreți valoroși printre care: Yma Sumak, Domenico Modugno, Ives Montand, Claudio Villa, Gloria Lasso, Petula Clark, Jennifer, a formațiilor: „The Golden Gate Quartet", „The Phoenix Singers", a orchestrei lui Woody Herman, a grupului vocal „Les Surfs" — a însemnat mult pentru spectatori. Din păcate, acestea au rămas totuși treceri meteorice în ansamblul repertoriului de turnee. Muzica ușoară se bucură azi de o mare diversitate și o bogăție stilistică. Aparițiile pe afișe ale unor nume mari, despre care amatorul de muzică ușoară știe ceva mai mult decît bănuiesc organizatorii noștri de concerte, au rămas dorințe și azi neîmplinite. Cred că sînt necesare o prospectare mai atentă — și cu finalitate — a valorilor reale ale acestui gen existente pe toate meridianele, orientarea spre personalități care se afirmă în cadrul principalelor confruntări internaționale de muzică ușoară, prezentarea pe scenele noastre a unor formații sau soliști de prestigiu, capabili să reprezinte cu autoritate diferite stiluri specifice, moderne sau tradiționale. Lărgirea orizontului și instaurarea unor criterii mai ferme de selecție ar asigura — pe lîngă varietatea concertelor și a repertoriilor — ținuta artistică a unor manifestări atît de populare. Altminteri, vor fi reeditate neajunsurile de pînă acum. Iată un exemplu: stilul modern de muzică ușoară, cunoscut sub numele de „beat" — și care se bucură de succes pe plan internațional — a fost reprezentat pe scenele noastre de formații, după părerea mea, de slabă factură (The Playboys, The Federals, The Guys). S-a apelat la formații total necunoscute în propria lor țară, pentru a nu mai vorbi de un renume mondial. Or, asemenea improvizații trebuie și pot fi evitate. Trăim epoca de aur a discului, a benzii de magnetofon și filmului muzical, mijloace tehnice moderne de informare sonoră atentă, selectivă, mereu în actualitate, de care O.S.T.A. poate și trebuie să dispună în aceeași măsură ca și amatorul de muzică ușoară. Ce mijloace de informare putem avea despre formațiile mai sus-amintite cînd acestea au înregistrat primele (dacă nu și ultimele) lor discuri tocmai în țara noastră? Atenția ar fi trebuit îndreptată spre reprezentanți autentici ai genului, spre formații care să nu se afle în nici un caz sub nivelul celor autohtone, cum ar fi „Sincron", cvintetul „Mamaia", „Sideral" sau „Olimpic '64", ci, dimpotrivă, să constituie o experiență valoroasă atît pentru public, cît și pentru interpreții noștri de muzică ușoară.

Activitatea sectorului de muzică ușoară de la O.S.T.A. include și formațiile românești de gen. Nu cade oare și în sarcina Oficiului o parte din efortul pe care celelalte instituții de artă îl fac pentru încurajarea și afirmarea valorilor românești? Este adevărat, din cînd în cînd formațiile de vîrf: Bebe Prisada, Horia Moculescu, Paul Ghentzer, cvintetul „Mamaia" condus de Alecu Rădulescu întreprind turnee lungi în țară (deși uneori impresia lăsată de asemenea concerte este aceea de „șușanea" mai bine sau mai prost organizată); dar în București aparițiile lor se rezumă doar la localuri, radio și televiziune. Nu s-ar putea organiza în Capitală o stagiune permanentă de concerte pe afișul căreia să figureze ca într-o competiție (concurență dacă vreți) pentru calitate, nou și original, un număr cît mai mare de formații? În acest fel O.S.T.A. ar da o replică de conținut teatrelor de estradă și ar avea în același timp la îndemînă criteriul de selecționare a formațiilor românești cele mai bune, care să reprezinte cu succes muzica ușoară românească dincolo de hotare, care să fie mesageri ai bunului gust în orașele din țară și un exemplu demn pentru cei care — dînd curs unei chemări — își încearcă forțele și talentul lor în muzica ușoară.

În ultimă instanță calitatea se dovedește cea mai rentabilă și din punct de vedere financiar. Cerințele societății noastre, exigențele publicului spectator obligă la o selecționare atentă a valorilor artistice, avînd ca punct de plecare realizările cele mai însemnate ale artiștilor din țară și de peste hotare, realizări capabile să îmbogățească universul spiritual al oamenilor

Cornel CHIRIAC

Noii profesori își iau în primire posturile

(Urmare din pag. I)

Cu prilejul unei ședințe de lucru, ținută recent la Ministerul Învățămîntului, șefii secțiilor de învățămînt ale unor sfaturi populare regionale au semnalat și unele greșeli săvîrșite de comisiile de repartizare a absolvenților din acest an ai instituțiilor de învățămînt superior. „Închipuiți-vă în ce situație neplăcută se află un tînăr care pornit cu tot elanul spre noul său loc de muncă îl găsește... ocupat — spunea prof. **Petru Pop**, șeful secției de învățămînt a Sfatului popular regional Mureș-Autonomă Maghiară. În raionul Ludus, pentru 28 de catedre de limba română la școlile din satul Găbud, din comunele Finațe, Ulieș, Urmeniș etc. etc. s-au prezentat 56 de „titulari", deoarece au fost date repartizări duble. Tot astfel, la liceul „Papiu Ilarian" din Tg. Mureș au fost repartizați 2 profesori de muzică pe un singur post".

Cum s-a putut întîmpla o asemenea anomalie? Explicația dată de directia de resort din Ministerul Învățămîntului este simplă. A fost o greșeală regretabilă: o pagină din listele cu absolvenți a figurat la două comisii — la București și la Tg. Mureș. Evident, o greșeală. Dar de la data repartizărilor au trecut aproape două luni și nu s-au luat măsuri pentru restabilirea legalității în această problemă, pentru ca noii absolvenți să nu mai fie purtați pe drumuri, să aibă certitudinea locului de muncă meritat. Unele nereguli asemănătoare s-au întîmplat și din vina secțiilor de învățămînt regionale care au numit la catedrele date drept vacante comisiilor de repartizare cadre didactice transferate din alte regiuni.

Toate aceste fapte demonstrează că este necesară din partea conducerii Ministerului Învățămîntului, a forurilor de resort o analiză temeinică, amănunțită a modului cum au lucrat comisiile de repartizare și rezolvarea cu maximum de operativitate a unor cazuri de genul celor prezentate în rîndurile de față.

Promoția de profesori 1967 s-a bucurat din plin, de-a lungul anilor de facultate, de condițiile de învățătură create de partid și de stat tinerețului studios. Fiecare dintre membrii săi a simțit atenția și grija cu care partidul și întregul popor înconjoară pe studenți, a fost martorul efortului și al dărniciei cu care dascăli eminenți, specialiști cu experiență s-au străduit să le transmită bogăția științei și culturii noastre și universale. A sosit timpul ca, la rîndul lor, tinerii profesori să facă dovada înaltei lor misiuni, îndeplinindu-și cu cinste noua profesiune, încadrîndu-se cu tot elanul, capacitatea și puterea de muncă în activitatea nobilă de educare a tinerelor generații.

Un valoros tezaur dacic

ORADEA. Studierea marelui tezaur dac descoperit recent în localitatea Șilindia din regiunea Crișana a permis specialiștilor muzeului regional să aducă noi precizări care sporesc valoarea științifică a acestei comori.

Studiile și numeroasele date de comparație fixează monezile de la Șilindia ca aparținînd primelor emisiuni dace, din secolul al treilea î.e.n. Tehnica execuției monezilor, a calului și călărețului — pe partea concavă, a capului de bărbat cu lauri pe frunte sau a capului de femeie — pe partea convexă, dovedește înaltul grad de cunoaștere a prelucrării metalelor la populația dacă din acea vreme.

Cu cele aproape 800 de piese, din care o parte din argint de cea mai bună calitate, acesta se situează printre cele mai mari tezaure dacice descoperite pînă acum. Alături de cele scoase la iveală anterior, în aceeași zonă, la Almaș și Feniș, comoara de la Șilindia indică cu certitudine că pe aceste locuri a existat un trib dac dezvoltat, cu o viață comercială intensă, înzestrat cu deosebite cunoștințe în tehnica prelucrării metalelor.

(Agerpes)

teatre

● **Teatrul de stat de operetă** (la Teatrul de vară Herăstrău): **O SEARĂ DE OPERETĂ** — 19,30.
● **Teatrul Giulești** (la Muzeul de Antichități, str. I. C. Frimu nr. 11): **RIT STRĂBUN** (spectacol experimental de sunet și lumină) — 20,30; 21,15.
● **Teatrul „C. Tănase"** (la Grădina Boema) — **SCANDAL LA BOEMA** — 20.

VIZITA PRIMULUI MINISTRU ȘI MINISTRU AL AFACERILOR EXTERNE AL DANEMARCEI

Dejun oferit de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

(Urmare din pag. I)

reprezentanți ai unor instituții centrale, oameni de știință și cultură.

Au participat, de asemenea, Svend Aage Sandager Jeppesen, ambasadorul Danemarcei la București, Jens Christensen, ambasador, subsecretar de stat adjunct în Ministerul Afacerilor Externe al Danemarcei, Gunnar Seidenfaden, ambasador, subsecretar de stat adjunct în M.A.E., Kai Johansen, subsecretar de stat adjunct în M.A.E., Richard Wagner Hansen, consilier al Ambasadei Danemarcei la București, și alte persoane oficiale care îl însoțesc pe premierul danez, în vizita pe care o face în țara noastră.

În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și primul ministru al Danemarcei au rostit toasturi.

TOASTUL PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

După ce a adresat un călduros salut înalților oaspeți danezi, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a spus:

Guvernul român vede în vizita Excelenței Voastre o nouă și importantă manifestare a bunelor relații statornicite între cele două țări ale noastre și își exprimă convingerea că ea va contribui la dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre popoarele român și danez.

Contactele, schimburile de vizite, convorbirile între șefi de state și guverne reprezintă, așa cum practica relațiilor internaționale a demonstrat, o contribuție însemnată la apropierea și cunoașterea reciprocă, la crearea unui climat de înțelegere și cooperare în interesul păcii și securității popoarelor.

În acest cadru, mă gîndesc cu gratitudine la primirea deosebit de cordială și ospitalieră care ni s-a făcut în timpul vizitei noastre de anul trecut în frumoasa dv. țară. A fost un prilej minunat de a lua contact în mod nemijlocit cu rezultatele muncii harnicului dv. popor, de a ne forma o imagine mai completă asupra bogăției de valori materiale și spirituale pe care acesta le-a creat de-a lungul secolelor.

În timpul vizitei dv. în România — a spus președintele Consiliului de Miniștri — veți avea ocazia să vă convingeți de sentimentele de înaltă stimă și prețuire pe care întregul popor român le nutrește față de poporul danez și de a cunoaște în mod direct preocupările poporului român îndreptate spre traducerea în viață a unui complex și cuprinzător program de construcție economică, socială și culturală, pentru ridicarea continuă a bunăstării sale.

Realizarea cu succes a acestui program lărgește continuu baza participării României la vastul angrenaj al schimburilor multilaterale care se efectuează pe plan mondial.

Doresc să-mi exprim satisfacția în legătură cu faptul că relațiile dintre România și Danemarca se dezvoltă favorabil în interesul ambelor părți și în spiritul prieteniei existente între popoarele român și danez.

Putem aprecia că schimburile economice dintre România și Danemarca se lărgesc continuu și că progresele economice importante realizate de cele două țări oferă încă multiple posibilități pentru diversificarea schimburilor comerciale și încurajarea unei cooperări largi în diferite domenii ale economiei, tehnicii și turismului.

Remarcăm cu satisfacție bilanțul îmbucurător al desfășurării relațiilor noastre în domeniul cultural-științific. Totodată, ne exprimăm dorința de a dezvolta și mai mult aceste relații, în special prin intensificarea schimbului de profesori, studenți și specialiști, precum și a schimburilor artistice.

De asemenea, nu pot să nu evidențiez colaborarea noastră rodnică în cadrul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale. În această ordine de idei apreciez ca deosebit de valoroase întîlnirile și convorbirile pe care le-am avut nu de mult cu Excelența Voastră, la sediul Organizației Națiunilor Unite, convorbiri purtate într-un spirit de cordialitate și înțelegere reciprocă.

Guvernul român — a spus în continuare președintele Consiliului de Miniștri al României — consideră că evoluția favorabilă a relațiilor dintre România și Danemarca este importantă nu numai pentru țările noastre. Ea reprezintă totodată o contribuție, a cărei valoare nu trebuie subestimată, la însănătoșirea climatului politic în Europa și în întreaga lume, la netezirea drumului spre securitate și pace.

Activitatea externă a țării noastre, relațiile pe care le desfășoară România cu toate statele lumii se fundamentează pe respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta și pe promovarea neabătută a principiilor independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Din nefericire, realitățile vieții contemporane — mă refer la acele realități care ne sînt cunoscute nouă tuturor — arată, fără putință de tăgadă, că acolo unde aceste principii sînt încălcate sau nesocotite se creează o gravă primejdie pentru destinele păcii și securității internaționale.

Este neîndoielnic că rezolvarea problemelor care astăzi îngrijorează lumea ar facilita găsirea unor soluții și pentru alte probleme internaționale în suspensie, ar contribui la îmbunătățirea climatului international, la normalizarea și dezvoltarea relațiilor între state și la consolidarea păcii.

Eliminarea surselor de încordare existente în diverse părți ale lumii și întărirea încrederii între state trebuie să constituie, după părerea noastră, preocupări majore ale tuturor statelor, ale tuturor guvernelor.

În zilele noastre, tot mai multe state mici și mijlocii pășesc cu vigoare și perseverență în arena politicii mondiale. Acționînd pentru apărarea intereselor și drepturilor lor legitime, țările mici și mijlocii pot și trebuie să joace un rol însemnat în viața internațională. Ele pot influența în măsură considerabilă evoluția evenimentelor, contribuind la salvgardarea păcii și securității mondiale.

Animată de dorința menținerii și întăririi păcii, România depune eforturi pentru instaurarea unui climat de destindere, înțelegere și colaborare cu toate țările, indiferent de orînduirea lor social-politică, pentru realizarea securității pe continentul european și în întreaga lume.

În abordarea problemei securității europene, guvernul român pornește de la realitățile existente în Europa și consideră că direcția principală a eforturilor pentru realizarea acestui obiectiv trebuie să fie îmbunătățirea continuă, cu răbdare și perseverență, a relațiilor dintre toate țările europene, în toate domeniile, pe baza încrederii și avantajului reciproc, a respectării suveranității și independenței naționale.

Convorbirile pe care le-am început astăzi cu Excelența Voastră — a spus în încheiere premierul român — vor contribui la intensificarea continuă a relațiilor dintre țările noastre, în interesul celor două popoare și al păcii în lume.

Vă rog să-mi permiteți să ridic paharul pentru dezvoltarea prieteniei dintre România și Danemarca, pentru prosperitatea și fericirea poporului danez, în sănătatea Majestății Sale Regele Frederick al IX-lea, în sănătatea dv., domnule prim-ministru, și a doamnei Krag, a celorlalți oaspeți danezi și a tuturor celor prezenți.

TOASTUL PRIMULUI MINISTRU ȘI MINISTRU AL AFACERILOR EXTERNE AL DANEMARCEI

În toastul său de răspuns, după ce a mulțumit pentru călduroasa primire făcută în România, primul ministru și ministru al afacerilor externe al Danemarcei, Jens Otto Krag, a spus:

Am petrecut de-acum cîteva zile rodnice în frumoasa dv. țară. A fost o mare plăcere pentru mine să fac cunoștință cu România, cu poporul român, să văd rezultatele impresionantelor eforturi care, în decurs de cîțiva ani, au transformat România într-o importantă țară industrială. Am așteptat, de asemenea, cu mult interes reluarea discuțiilor rodnice pe care le-am avut cu dv. în timpul vizitei făcute în Danemarca, în anul trecut, precum și — așa cum ați menționat și dv., d-le prim-ministru — în timpul sesiunii speciale extraordinare a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din luna iunie a acestui an.

Astăzi — a spus în continuare premierul danez — putem constata cu satisfacție că, de cînd ne-am întîlnit la Copenhaga, relațiile bilaterale dintre Danemarca și România cît și relațiile dintre țările din estul și vestul Europei au continuat să se dezvolte în mod favorabil.

Deși unele din obstacolele ridicate între Vest și Est, în anii de după război, continuă să existe și deși multe din marile probleme, care influențează atît de mult asupra viitorului Europei, continuă să rămînă nerezolvate, noi am realizat o mai mare și sinceră înțelegere reciprocă, o mai bună cunoaștere de către fiecare dintre noi a problemelor celuilalt. Vechile legături dintre țările din occidentul și răsăritul Europei, întrerupte în cursul și în urma războiului, se restabilesc încet în numeroase domenii. Acum putem privi cu mai mare încredere în viitor; putem spera că problemele fundamentale, care stau în calea statornicirii unei păci trainice în această parte a lumii noastre vor fi într-o bună zi rezolvate.

Consider vizita mea în România — a spus în continuare premierul danez — ca o confirmare a acestei tendințe atît în relațiile danezo-române, cît și la nivel european. Configurația politică, care s-a creat în Europa, nu poate fi schimbată peste noapte, însă eu sînt convins că contactele personale stabilite sau reluate prin asemenea vizite au o influență deosebit de importantă asupra străduințelor noastre comune de creare a unei lumi în care să domnească pacea.

Paralel cu aceste tendințe europene noi sîntem martorii unei anumite înțelegeri din partea marilor puteri privind necesitatea colaborării. Mă gîndesc la acordul dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite privitor la folosirea pașnică a spațiului cosmic. Mă gîndesc, de asemenea, la apropierea punctelor de vedere, care s-a manifestat în cursul crizei din Orientul Mijlociu și la importantele progrese realizate în direcția încheierii unui acord de nediseminare a armelor atomice.

Consider ca îmbucurător faptul că cele două țări ale noastre — a spus premierul danez — prin contactele rodnice stabilite între noi în ultimii cîțiva ani — au putut aduce, de asemenea, o contribuție la realizarea unei destinderi între Est și Vest. Sper în mod sincer că împreună vom putea continua aceste eforturi. Guvernele celor două țări ale noastre aderă la principiul coexistenței și colaborării pașnice și chiar dacă pacea în lume depinde în primul rînd de politica plină de răspundere a marilor puteri, țările mai mici au un rol important de jucat în legătură cu aceasta.

A fost, de asemenea, îmbucurător să constatăm că inițiativa luată de România la cea de-a XX-a Adunare Generală a Organizației Națiunilor Unite, care a avut ca rezultat adoptarea rezoluției privind îmbunătățirea relațiilor de bună vecinătate între țările europene, a fost un instrument însemnat pentru promovarea numeroaselor contacte dintre țările din estul și vestul Europei.

Dacă situația în Europa ar putea constitui un prilej de optimism — a spus în continuare vorbitorul — evenimentele din Asia de sud-est și, recent, conflictul din Orientul Apropiat provoacă o preocupare serioasă. După părerea noastră, o reglementare a conflictului din Vietnam, care să asigure poporului vietnamez dreptul său la autodeterminare și pace, poate fi realizată numai prin negocieri între toate părțile implicate. De aceea — a spus premierul danez — nu trebuie cruțat nici un efort pentru a determina părțile să ia măsuri care să poată duce la restabilirea păcii.

Punctul de vedere danez privitor la conflictul din Orientul Apropiat este, după cum știți, asemănător în multe privințe cu cel al României. Sperăm că un plan cuprinzător va putea duce la pace și în această parte a lumii. Un asemenea plan va trebui să cuprindă propuneri privind soluționarea problemelor legate de continuarea existenței Izraelului ca stat independent, rezolvarea problemei refugiaților, chestiunea navigației libere în strîmtoarea Tiran și Canalul de Suez, precum și problemele referitoare la cursa înarmărilor.

M-am referit mai înainte la contactele politice apropiate stabilite de cele două țări ale noastre în ultimii doi ani. S-au dezvoltat mult mai mult relațiile noastre în domeniile comercial și cultural. Mă gîndesc, în special, la acordul cultural dintre țările noastre care va fi semnat mîine și care va deschide calea spre extinderea contactelor culturale, pentru îmbogățirea reciprocă a popoarelor noastre. Sîntem, de asemenea, satisfăcuți constatînd progresul stabil realizat în ultimii ani în relațiile economice și comerciale dintre Danemarca și România. Comerțul dintre cele două țări ale noastre se bazează pe acordul pe termen lung încheiat la 14 aprilie 1966, care a introdus un sistem mai larg de relații comerciale. După părerea noastră acest sistem a funcționat în mod satisfăcător și sîntem convinși că el va permite continuarea realizării unor progrese în domeniul comerțului. Încheierea acordului privitor la colaborarea economică, tehnică și industrială va constitui fără îndoială un nou pas important pe calea intensificării colaborării dintre cele două țări ale noastre.

Doresc să exprim aprecierea mea asupra convorbirilor sincere și rodnice pe care le-am avut astăzi — a spus în încheiere premierul danez. Consider că ele au întărit înțelegerea noastră reciprocă, vor contribui la dezvoltarea bunelor relații existente între Danemarca și România.

Ridic paharul în onoarea secretarului general al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, a Excelenței sale președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, în sănătatea dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri și a doamnei Maurer, pentru viitorul fericit al poporului român.

Plecarea tovarășului Maxim Berghianu la Moscova

Președintele Comitetului de Stat al Planificării, Maxim Berghianu, însoțit de un grup de specialiști, a plecat luni la Moscova, unde va avea convorbiri cu N. K. Baibakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți membri ai conducerii C.S.P., precum și A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

*

La sosirea la Moscova, președintele Comitetului de Stat al Planificării a fost întîmpinat de N. K Baibakov, și de alte persoane oficiale sovietice, precum și de Titus Sinu, consilier al ambasadei Republicii Socialiste România la Moscova, și alți membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Vizitele delegației Partidului Socialist Unit din Islanda

Continuîndu-și călătoria prin țară, delegația Partidului Socialist Unit din Islanda a vizitat regiunile Brașov și Ploiești. Oaspeții islandezi au vizitat Muzeul Doftana, o tabără de pionieri la Sinaia, uzina de autocamioane din Brașov, cooperativa agricolă de producție din Feldioara, Rafinăria și Combinatul petrochimic Brazi și stațiunea viticolă Valea Călugărească. De asemenea, oaspeții au fost primiți la Comitetul regional Brașov al P.C.R., unde li s-a vorbit despre activitatea și preocupările actuale ale organizației regionale de partid.

Vizitele delegației Adunării Naționale Franceze

În continuarea călătoriei pe care o face în țara noastră, delegația Adunării Naționale Franceze, condusă de Achille Peretti, vicepreședinte al Adunării Naționale, a vizitat luni dimineața orașul Suceava și o mare unitate spitalicească din localitate, construită recent. În timpul vizitei oaspeții au fost însoțiți de Emil Bobu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Suceava.

În cursul aceleiași dimineți, parlamentarii francezi au sosit cu avionul la Bacău. Pe aeroportul din localitate delegația franceză a fost salutată de Ștefan Boboș, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Bacău, de alți deputați, precum și de reprezentanți ai organelor locale de stat.

În această regiune oaspeții au vizitat marile unități petrochimice de pe Valea Trotușului — Combinatul chimic Borzești, Combinatul de cauciuc sintetic și Rafinăria din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, primind explicații ample în legătură cu dezvoltarea unităților respective și cu produsele realizate. Ei au apreciat nivelul tehnic superior al acestor întreprinderi, adevărate „cetăți ale vieții moderne", cum le-a numit vicepreședintele Adunării Naționale Franceze.

La amiază, Ștefan Boboș a oferit un dejun în cinstea parlamentarilor francezi. În timpul dejunului, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Bacău și vicepreședintele Adunării Naționale Franceze au toastat pentru întărirea prieteniei dintre cele două popoare, pentru dezvoltarea relațiilor între cele două țări, pentru pace în lumea întreagă.

În continuare delegația Adunării Naționale Franceze a vizitat orașul petrochimiștilor — Gheorghe Gheorghiu-Dej, iar seara au străbătut trecătoarea Oituz, ajungînd în regiunea Brașov.

(Agerpres)

SPORT

S-a încheiat întrecerea masculină de natație România - Franța

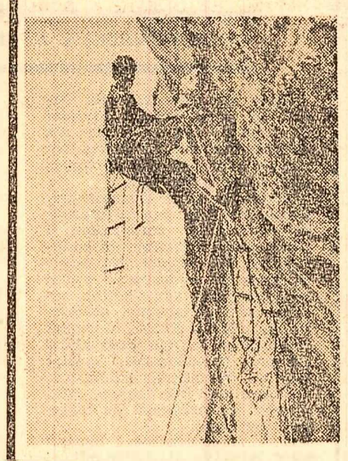

La sfîrșitul săptămînii trecute, în masivul Bucegi a avut loc un concurs de alpinism, ale cărui trasee — de mare dificultate — au fost parcurse în foarte bune condiții. Au participat alpiniști din București, Cluj, Arad, Zărnești și din alte orașe. Trofeul concursului a revenit echipei Unirea-Cluj. **În fotografie:** unul din temerarii sportivi în plin efort

La bazinul olimpic Dinamo din București a luat sfîrșit aseară întîlnirea internațională masculină de natație dintre echipele României și Franței. Victoria a revenit echipei Franței cu scorul de 91—65 puncte. Iată rezultatele înregistrate în ultimele 4 probe ale întrecerii: **200 m liber:** 1. A. Mosconi (F) 2'02" 4/10; 2. M. Rousseau (F) 2'04"6/10; 3. M. Slavic (R) 2'07"3/10; 4. V. Moraru (R) 2'07"8/10; **200 m spate:** 1. P. Randaxhe (F) 2'21"1/10; 2. V. Bernard (F) 2'21"9/10; 3. Z. Giurasa (R) 2'24"3/10 (record de juniori); 4. Tiberiu Șerban (R) 2'28"5/10; **200 m bras:** 1. L. Costa (R) 2'36"4/10; 2. Marc de Herdt (F) 2'37"4/10; 3. A. Șoptereanu (R) 2'38"2/10; 4. A. Servissole (F) 2'49"; ștafeta **4x200 m liber:** Franța (Mosconi, Rousseau, Moreau, Luyce) 8'21"8/10; 2. România (Slavic, Nagy, Gotter, Moraru) 8'42"3/10 (nou record al României).

(Agerpres)

FOTBAL

Tur de orizont după a doua etapă

Calitatea de oaspete a bucureștenilor se dovedește destul de plăcută pentru echipele din țară. Vii în Capitală, joci pe marele stadion, te susține și publicul (indulgent și amabil cu musafirii) și închei vizita cu unul sau două puncte — în raport cu dărnicia gazdei respective. Desigur, la drept vorbind, nici fotbaliștii din Tg. Mureș, nici cei craioveni, n-au primit punctele ploconi, ci le-au cucerit prin luptă corectă, după exemplul molipsitor din săptămîna trecută al arădanilor și al piteștenilor. Ambiția și aplombul cu care echipele din alte orașe ale țării își apără șansele în București, dorința lor de afirmare în fața publicului, constituie poate singura trăsătură demnă de remarcat din cea de a doua etapă a campionatului național.

În rest... Realitatea este că a doua etapă a confirmat-o aproape întrutotul pe prima. Tehnic, greșelile au abundat la mai toate echipele, mergînd de la șirul ratărilor fără număr pînă la autogoluri... înscrise imparabil. La ineficacitatea cronică a liniilor de atac, la lipsurile de finalizare — au fost, în această etapă, jocuri în care zeci și zeci de minute nu s-a tras un singur șut pe poartă! — s-au adăugat grave deficiențe ale apărărilor, inclusiv la echipe la care liniile defensive contau ca „punct forte". În partida Dinamo-Universitatea Craiova, greșelile de interceptare a mingii comise de către Nunweiller III au provocat deschiderea scorului printr-un gol stupid, egalarea urmînd aproape imediat dintr-o gafă tehnică a lui Bîtlan! Să evităm ca să aruncăm vina înfrîngerii Stelei exclusiv pe cele două penaltiuri. Dacă, printre altii, Soo ar fi stăpînit mai bine tehnica lovirii balonului și ca urmare nu l-ar fi trimis peste bară de la vreo șase metri de poarta goală, bucureștenii ar fi urcat scorul la 2—0 și probabil deznodămîntul partidei ar fi fost altul. Adăugăm că pe stadionul „23 August" am văzut atîtea pase greșite încît o deschidere bună a lui Constantin către aripa stîngă ne-a părut o adevărată rază de soare pe un cer plumburiu!

Stăruie, supărătoare, lipsurile de orientare tactică. Se vorbește despre tactici, se vorbește... și practic nu se vede mai nimic. Fără îndoială serviciul de pase defectuos îngreunează realizarea unei tactici de joc acceptabile, totuși prea multă activitate la întîmplare desfășoară pe teren echipele noastre. Jocul lor continuă să fie încîlcit, aproape fiecare acțiune se urnește greu din loc, dar în schimb se rupe cu mare ușurință. Este dovada cea mai convingătoare a „seriozității" cu care se exersează la antrenamente schemele tactice. Chiar la Dinamo, la care se observă unele încercări de sistematizare a jocului, echipierii nu respectă disciplina tactică, urmarea fiind unele greșeli flagrante în apărare și neputința de finalizare în atac. La o neplăcută atenție specială ne obligă Nunweiller III; rolul de „liber" pe care-l ocupă în formație este — pentru un jucător experimentat — relativ ușor de îndeplinit, cu condiția maximei concentrări asupra jocului. Nunweiller însă, neatent în această partidă, cu constiința vinovăției golului primit, a căutat rezolvări periculoase pentru persoana fizică a adversarului, fiind pînă la urmă eliminat de pe teren. O notă proastă pentru un maestru emerit al sportului! Și deoarece tot sîntem la capitolul brutalităților, condamnăm și „talpa" lui Strîmbeanu pusă lui Nunweiller, condamnăm iarăși „intrările" neregulamentare ale lui Dumitru Niculae, vinovat parțial și el — **tocmai prin aceste intrări** — de înfrîngerea echipei sale, ca și Dragomir (Petrolul) care a ocazionat, prin fault, acel 11 metri decisiv la Constanța. Comisia de disciplină — a cărei blîndețe excesivă în trecutul campionat a constituit obiect de critică — trebuie să sancționeze drastic, decis, acum la început de campionat, asemenea acte antisportive, fără excepții. Calea redresării calitative a fotbalului nostru, pe care — obligatoriu — trebuie să înaintăm în acest an nu este, în nici un caz, calea gleznelor sfărîmate.

Cum spuneam mai sus, meciurile primelor etape au fost departe de a satisface elementarul de cerințe ale publicului. De aceea apar stranii acele păreri potrivit cărora „ar mai trebui făcut rabat la exigență", căci... sîntem abia la început de campionat! Modul cum s-au desfășurat jocurile etapei a doua vine însă să confirme tocmai cît de necesară este prezența, de la început, a spiritului de exigență. Conducerile de cluburi, antrenorii și tehnicienii, să simtă deplina responsabilitate față de calitatea fotbalului jucat de echipele pe care le dirijează, să dovedească publicului din tribune competența de conducători și de tehnicieni. Fotbalul nostru, nivelul la care se află, nu cere complezență și toleranță.

În această ordine de idei, consacrăm cîteva rînduri doar pentru penibila lipsă de responsabilitate a conducătorilor de la „Progresul". De întărît echipa n-au întărît-o, grijă pentru o organizare superioară a clubului nu arată, în schimb, uită pînă și de îndeplinirea formalităților elementare — de parcă ar dori, și pe această cale, să împingă echipa la retrogradare!

În concluzie, un tur de orizont, chiar și sumar al etapei, evidențiază că nu s-a înțeles încă de către conducătorii de cluburi, antrenori și jucători, cerința principală — eforturi, eforturi, duse cu multă seriozitate, pentru obținerea de progrese, certe și vizibile. Este o cerință cu atît mai importantă cu cît sezonul confruntărilor internaționale bate la ușă — practic, începe mîine.

Așa cum este cunoscut, multiple sarcini legate de aceste confruntări revin selecționerului unic — funcție care cere o muncă deosebit de serioasă, cuprinzătoare, dusă cu tenacitate și perseverență, poate chiar anonimă, urmărindu-se progrese valorice certe. Tocmai în acest sens, într-un recent articol publicat în „Scînteia", se atrăgea, încă o dată, atenția că **pentru progresul fotbalului ca și al întregii mișcări sportive este vital necesară întronarea unui climat de muncă austeră și serioasă**, că fotbalului îi trebuie fapte și nu vorbe, pletora interviurilor și declarațiilor festive.

Valeriu MIRONESCU

Întoarcerea delegației Consiliului general A. R. L. U. S.

Delegația Consiliului general A.R.L.U.S., condusă de Ion Savu, membru supleant al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului orășenesc București al P.C.R., care la invitația Asociației de prietenie sovieto-română a participat la manifestările ce au avut loc în U.R.S.S. cu prilejul sărbătoririi zilei de 23 August, s-a înapoiat luni în Capitală.

(Agerpres)

Sosirea unei delegații conduse de ministrul agriculturii al R. P. Bulgaria

La invitația Consiliului Superior al Agriculturii, luni a sosit în țara noastră o delegație bulgară de specialiști în agricultură condusă de Nikola Palagacev, ministrul agriculturii al R. P. Bulgaria.

În aceeași zi oaspeții au vizitat Combinatul agroalimentar „30 Decembrie", precum și Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii de la Băneasa.

Seara, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan, a oferit un dineu în cinstea oaspeților.

(Agerpres)

Cronica zilei

SEARĂ CULTURALĂ VIETNAMEZĂ

Cu prilejul Zilei naționale a Republicii Democrate Vietnam, Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea, în colaborare cu Comitetul național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, a organizat, luni seara, la Casa națională de cultură „Nicolae Bălcescu" din Capitală o seară culturală vietnameză.

Cu acest prilej, Ilie Purcaru, redactor șef al ziarului „Înainte" din Craiova, a vorbit despre aspecte din munca și lupta poporului vietnamez.

În încheiere a fost prezentat un film vietnamez.

La manifestare au participat Alecu Costică, vicepreședinte al I.R.R.C.S., C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreședinte al Comitetului național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, funcționari superiori din M.A.E., Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, I.R.R.C.S, oameni de cultură, un numeros public.

Au fost prezenți Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București, membri ai ambasadei, precum și studenți vietnamezi care învață în țara noastră.

*

O delegație de specialiști din agricultură, condusă de Barbu Popescu, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, a plecat în R. S. F. Iugoslavia, unde va face o vizită de cîteva zile, la invitația Centrului agrosilvic din această țară.

(Agerpres)

La Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România

Luni după amiază primul ministru și ministru al afacerilor externe al Danemarcei, Jens Otto Krag, cu soția, și persoanele oficiale care îl însoțesc, au făcut o vizită la Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România. Oaspeții au fost întîmpinați de Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, și de maestrul emerit al artei M. H. Maxy, directorul muzeului.

Oaspeții danezi au admirat operele maeștrilor picturii și sculpturii române expuse în sălile de artă românească veche și la Galeria Națională.

*

În cursul dimineții de luni, soția primului ministru al Danemarcei, d-na Helle Virkner Krag, a făcut o vizită la Consiliul Național al Femeilor, unde a avut o convorbire cu președinta consiliului, Suzana Gâdea.

Soția premierului danez a făcut apoi o vizită la Fabrica de confecții și tricotaje — București.

(Agerpres)

RECEPȚIE OFERITĂ DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Seara, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer și soția, au oferit o recepție în onoarea primului ministru și ministrului afacerilor externe al Danemarcei, Jens Otto Krag și a soției sale.

La recepție au luat parte membri ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai cultelor, ziariști români și străini.

Au participat persoanele oficiale care îl însoțesc pe premierul danez în vizita pe care o face în țara noastră.

Erau prezenți șefi ai unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Telegrame

Excelenței Sale
Domnului CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Cu ocazia sărbătorii naționale a țării dv., poporul, Partidul Democratic, guvernul guineez și eu personal vă adresăm felicitările noastre călduroase și cordiale. Dorim poporului prieten român depline succese în lupta pentru construcția socialismului. Vă rugăm să primiți cele mai bune urări de sănătate și viață îndelungată.

Cu înaltă considerațiune,
AHMED SEKU TURE
Președintele Republicii Guineea

Excelenței Sale
Domnului CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Sărbătoarea națională română îmi prilejuiește plăcuta ocazie să adresez Excelenței Voastre urările mele cele mai bune pentru fericirea dv. personală și pentru bunăstarea și prosperitatea poporului român.

JEAN
Marele duce al Luxemburgului

Excelenței Sale
CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Cu ocazia sărbătorii naționale române avem plăcerea să adresăm Excelenței Voastre felicitările noastre cele mai călduroase, împreună cu urările sincere pe care le facem pentru fericirea dumneavoastră personală și prosperitatea poporului dumneavoastră.

HASSAN II
Regele Marocului

Excelenței Sale
Domnului CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Socialiste România, îmi permit să transmit Excelenței Voastre urări cordiale. Sper și sînt convins că colaborarea dintre țările noastre se va întări și lărgi. Urările mele se referă, totodată, și la fericirea dv. personală.

Dr. HELMUT LEMKE
Președintele Bundestagului
Pentru Președintele Republicii Federale
a Germaniei

Domnului Președinte al Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Socialiste România rog pe Excelența Voastră să primească viile mele felicitări, cît și cele mai bune urări pentru fericirea dv. personală și pentru prosperitatea poporului român.

SRI SAVANG VATTHANA
Regele Laosului

Excelenței Sale
CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Cu ocazia Zilei naționale a României sînt bucuros să transmit, în numele meu și în numele poporului Kuweit-ului, sincere felicitări și cele mai bune urări pentru fericirea personală a Excelenței Voastre și pentru prosperitatea continuă a poporului dv. prietenos.

SABAH AL-SALEM AL-SABAH
Emirul Kuweit-ului

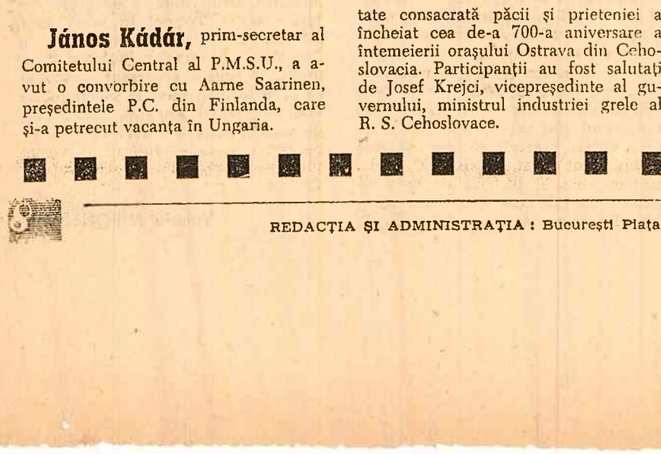

Seul. In timpul unei demonstrații antiguvernamentale a tineretului sud-coreean

Eliberarea unor deținuți politici ecuadorieni, în urma unei puternice campanii de masă. Printre aceștia se află Efraim Alvarez, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C. din Ecuador, conducătorul Uniunii Tineretului Comunist, și Octavio Ochoa, liderul Frontului Popular de Stînga. Ei au fost arestați în urma marilor demonstrații de la începutul lunii august, în cursul cărora oamenii muncii din Guayaquil au cerut majorarea salariilor.

János Kádár, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.S.U., a avut o convorbire cu Aarne Saarinen, președintele P.C. din Finlanda, care și-a petrecut vacanța în Ungaria.

Izraelul și R.A.U. au acceptat propunerea lui Odd Bull, președintele Comisiei O.N.U. pentru supravegherea armistițiului în Palestina, în legătură cu prelungirea pe termen nedefinit a acordului care suspendă orice navigație, inclusiv a navelor izraeliene și egiptene, prin Canalul de Suez.

700 de ani de la întemeierea Ostravei. O mare festivitate consacrată păcii și prieteniei a încheiat cea de-a 700-a aniversare a întemeierii orașului Ostrava din Cehoslovacia. Participanții au fost salutați de Josef Krejci, vicepreședinte al guvernului, ministrul industriei grele al R. S. Cehoslovace.

viața internațională

VIETNAMUL DE SUD

Acțiuni ofensive ale forțelor patriotice

● ATACURI CU RACHETE ȘI MORTIERE ASUPRA UNEI TABERE AMERICANE
● TREI ELICOPTERE DISTRUSE ȘI ȘAPTE AVARIATE

SAIGON 28 (Agerpres).— Forțele patriotice sud-vietnameze și-au continuat luni dimineața acțiunile ofensive împotriva unor obiective militare americane, începute duminică prin bombardarea taberelor americane de la Hue, Cantho și Hoi An. Peste 20 de rachete, relatează corespondenții de presă, au fost lansate luni împreună cu mortiere și obuze asupra „Muntelui de marmură", o tabără militară americană situată la numai 5 kilometri de baza aeriană de la Da Nang. Atacul patrioților i-a surprins pe militarii americani amplasați în tabără. Mulți dintre ei au fost omorîți sau răniți în timp ce dormeau, iar alții s-au trezit azvîrliți în aer cu barăci cu tot de sufluI extrem de violent al exploziilor. Pagubele materiale provocate de acțiunea patrioților sînt, de asemenea, însemnate : trei elicoptere distruse, șapte avariate și peste jumătate din clădirile unde erau cazați militarii aruncate în aer. Atacul, ca și cele de duminică care l-au precedat, a declarat un purtător de cuvînt guvernamental, reprezintă una din cele mai puternice acțiuni inițiate de partizani de la începutul războiului din Vietnam.

Vizita delegației C. C. al P. C. R. în Norvegia

OSLO 28. — Trimisul special Agerpres, R. Căplescu, transmite : Delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și-a continuat duminică și luni vizita pe care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Norvegia, o face în această țară. Delegația a depus o jerbă de flori la monumentul funerar cinstind memoria celor 21 de membri ai C.C. al P.C. din Norvegia care au pierit uciși în perioada rezistenței antihitleriste. Au fost vizitate întreprinderea de panouri prefabricate „Beton-gelement a/s", organizată pe baze cooperatiste, un nou cartier de locuințe cu 1 250 apartamente, construite după principii moderne, un șantier de construcții, o școală. Knut Eidsvold, directorul general al organizației cooperatiste în cadrul căreia funcționează întreprinderea de prefabricate, a oferit un prînz în cinstea vizitatorilor.

Oaspeții români au mai vizitat parcul-muzeu, unde se găsesc grupurile sculpturale, opera lui Gustav Vigeland, alcătuind un ansamblu unic în lume, muzeul în care sînt expuse lucrările pictorului norvegian Edvar Munch, precum și alte așezăminte de cultură. În cursul acestor vizite delegația a fost însoțită de Just Lippe, Ivar Lie și Rolf Nettum, secretari ai C.C. al P.C. din Norvegia.

RECEPȚIE CU OCAZIA ÎNCHEIERII APLICAȚIEI COMUNE EFECTUATE PE TERITORIUL R. P. BULGARIA

SOFIA 28 (Agerpres). — Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, a oferit duminică seara la Plovdiv o recepție cu prilejul încheierii aplicației comune a trupelor și flotelor Republicii Populare Bulgaria, Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România și ale Uniunii Sovietice. Au luat parte membrii delegațiilor militare ale țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, precum și ai delegației R.S.F. Iugoslavia, care a asistat la aplicație în calitate de observator, generali și ofițeri.

La recepție au rostit toasturi Todor Jivkov, mareșalul I. I. Iakubovski, comandantul suprem al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia, general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, precum și conducătorii delegațiilor statelor participante la Tratatul de la Varșovia și al delegației R.S.F. Iugoslavia.

Cu prilejul celei de-a XXIII-a aniversări a eliberării României

COPENHAGA. — Însărcinatul cu afaceri a.i. al României în Danemarca, Constantin Băbeanu, a oferit un cocteil la care au luat parte : ministrul de interne, Hans Haekkerup, și alți membri ai guvernului danez, membri ai parlamentului, profesori, oameni de afaceri, conducători de partide, oameni de artă și cultură.

MONTEVIDEO. — La cocteilul oferit de ambasada Republicii Socialiste România în Uruguay au participat soția președintelui țării, Oscar Gestido, vicepreședintele republicii, Pacheco Areco, ministrul afacerilor externe, dr. Hector Luisi, ministrul muncii și asigurărilor sociale, dr. Enrique Vescovi, președintele Băncii Centrale, Enrique Iglesias, adjuncți de miniștri, deputați și senatori.

SANTIAGO DE CHILE. — Însărcinatul cu afaceri a.i. al României în Republica Chile, Gheorghe Luca, a oferit un cocteil la care au participat: Salvador Allende, președintele Senatului, Oscar Pinochet, subsecretarul ministrului relațiilor externe, Bosco Parra, vicepreședinte al Partidului Democrat Creștin, senatori, deputați, oameni de cultură.

BUENOS AIRES. — Ambasadorul Republicii Socialiste România în Argentina, Dumitru Fara, a oferit un cocteil la care au participat dr. Jorge Adolfo Mazzinghi, subsecretar de stat în Ministerul Relațiilor Externe și Cultelor, Raul A. J. Quijano, director general politic în M.R.E. argentinean, funcționari superiori din Ministerul de Externe argentinean, și din alte ministere.

ACCRA. — Însărcinatul cu afaceri a.i. al României la Accra, Zaharia Gheorghe, a oferit la 23 August un cocteil în saloanele ambasadei. Din partea ghaneză au participat J. W. K. Harlley, vicepreședinte al Consiliului Național de Eliberare al Republicii Ghana, K. B. Ayensu, șeful ceremonialului de stat, J. G. Smith, primarul orașului Accra, funcționari superiori din M.A.E., reprezentanți ai altor ministere și instituții centrale, oameni de știință și cultură.

HELSINKI. — Asociația de prietenie Finlanda-România, cu sprijinul ambasadei române, a organizat o seară festivă la Casa de cultură din capitala finlandeză. Cu acest prilej, a avut loc și deschiderea expoziției „Peisaje și tipuri din Republica Socialistă România".

TOKIO. — În cadrul emisiunii „Fereastra spre lume", postul național de televiziune „N.H.K." a transmis duminică seara o emisiune de o jumătate de oră despre România. Au fost prezentate selecțiuni din filme documentare și de scurt metraj românești înfățișînd realizări din industrie, agricultură, învățămînt și cultură.

Remanierea Cabinetului britanic

LONDRA 28 (Agerpres). — La Londra s-a anunțat că primul ministru Harold Wilson a efectuat luni o remaniere a Cabinetului său. O primă constatare arată că ministerele cheie nu au fost afectate în afară de cel deținut de Douglas Jay, ministrul comerțului, și principalul adversar al intrării Marii Britanii în C.E.E., care a fost înlocuit cu Antony Crosland. După cum arată agenția France Presse, Harold Wilson a preluat de fapt în mîinile sale întreaga conducere a economiei britanice. „Aceasta constituie principala caracteristică a remanierii ministeriale". În ceea ce privește celelalte modificări survenite în componența guvernului ele sînt următoarele : George Thomson, ministru de stat la Foreign Office, l-a înlocuit pe Herbert Bowden la Ministerul Commonwealthului, acesta din urmă fiind numit în postul de președinte al televiziunii comerciale britanice.

La aniversarea eliberării Parisului

CORESPONDENȚĂ DE LA AL. GHEORGHIU

Gara Montparnasse din Paris... O veche clădire răvășită de demolări. Au mai rămas din ea doar zidurile. În curînd vor dispare și ele strivite de corpul unui uriaș zgîrie-nori.

Amintirea gării Montparnasse s-a înscris, însă, pentru totdeauna în inimile parizienilor. O placă simplă de marmură amintește că la 25 august 1944, într-o încăpere de pe peronul vechii gări, generalul von Choltitz, comandantul garnizoanei hitleriste din „Marele Paris", a semnat capitularea în fața generalului Leclerc, comandantul forțelor militare franceze de eliberare, și a colonelului Rol-Tanguy, șeful forțelor de rezistență din regiunea pariziană.

Gara Montparnasse a devenit locul de întîlnire, tradițional, al parizienilor fideli idealurilor rezistenței naționale.

La apelul Comitetului parizian de eliberare, mii de locuitori s-au adunat duminică în piața din fața vechii gări. Mulți cu părul alb, purtînd medaliile Rezistenței și crucea de război pe piept. Sînt o parte dintre acei eroi anonimi care au luptat cu dîrzenie pentru a elibera inima țării de sub ocupația hitleristă. Iar lîngă ei, generația nouă — tineri care prin jertfa părinților lor pot trăi azi liberi. O mare mulțime de oameni este masată în jurul unei estrade înfășurate în tricolorul Franței. Au venit să evoce tumultuoasa istorie a rezistenței Parisului, a rezistenței întregului popor.

La tribună se află reprezentanți ai mișcării de rezistență și ai foștilor combatanți, ai P.C.F., S.F.I.O., P.S.U., ai unor centrale sindicale și altor organizații de masă, consilieri municipali. Cîntecul partizanilor se înalță din mii de piepturi. André Tollet, președintele Comitetului parizian al eliberării, a evocat semnificația acelor zile fevrile din vara anului 1944 ; 25 august — ultimul act al epopeei eliberării Parisului — a însemnat triumful insurecției populare începută la 14 iulie.

În acele zile, de crîncenă încleștare cu dușmanul, în primele rînduri s-au aflat comuniștii care luptînd cu dîrzenie și abnegație au dat grele jertfe pentru libertatea și independența Franței. Alături de ei s-au aflat socialiști, republicani, oameni de diferite profesii și credințe religioase însuflețiți de dragoste de libertate, care s-au angajat din primele zile în mișcarea de Rezistență.

Peste mulțimea adunată în Montparnasse răsună acordurile grave ale Marseillezei. Este un omagiu adus eroilor Rezistenței.

Întîlniri consacrate eliberării Parisului au avut loc cîteva zile în șir. Ceremonia oficială s-a desfășurat la 25 august la primăria orașului, unde au asistat și membri ai guvernului și ai oficialităților locale.

Rememorînd momentul eliberării Parisului, eroica luptă de rezistență, poporul francez evocă una din glorioasele pagini ale istoriei sale.

(Urmare din pag. I)

Nu găsești cît e ziua de mare colț pustiu în tot oraș-ul. La Luna-Park copii, tineri și bătrîni încearcă emoțiile oferite de trenuri pe tobogane, de sănîușul artificial, de bărci care amerizează de la înălțime în lacul transformat o clipă în fîntînă arteziană, de mii de distracții care răspîndesc o bună dispoziție molipsitoare. Pe mini-insula Margareta, microbuze viu colorate își fac drum printre pajiști verzi, ștranduri animate, terenuri de tenis și hotele, plimbînd vizitatorii de jur împrejurul insulei. Pe insulă totul e „micro". O grădină mică japoneză cu plante exotice, cu lacuri mici în care plutesc peștișori, o „Niagară" în miniatură a cărei apă se strecoară prin muschiul crescut în piatră. Ca multe alte locuri, numele insulei are legenda lui. Se pare că Margareta era fiica regelui Bella al IV-lea care, rezistînd cu succes unei năvăliri tătare, a jertfit, drept mulțumire, ceea ce avea mai drag ; el a ridicat pe insulă o mînăstire, în care unica lui fiică s-a călugărit.

Aflîndu-mă în Ungaria în preajma zilei de 23 August, am avut prilejul să aflu că s-au depus coroane la multe monumente ale miilor de ostași români căzuți pe pămîntul țării vecine în lupta contra fascismului și pentru libertate : la cimitirul Rakoziliget din Budapesta, la lui necunoscut român și în multe alte localități.

De pe o colină a Budei, palatul — veche fortăreață medievală — domină orașul, iar cetatea, leagănul capitalei de astăzi, punte de legătură cu trecutul, te poartă pe ulicioare înguste, întortocheate prin care dacă treci îți lovești coatele de ziduri, iar arcadele sub care pășești îți par proptele care spriiină casele. Te trezești în ev mediu, pe lîngă case cu gratii puternice, cu porți ferecate, zugrăvite în galben, verde și roz crud, pe lîngă frînturi de ziduri rămase din trecut și porți destinate înainte pentru apărare. Mai departe de ziduri orașul se întinde larg și respirat. Între clădirile sobre dominante, biserici de diferite stiluri care și-au disputat parcă preponderența, băi turcești, vestigii romane și case ungurești.

Ca toate marile orașe, Budapesta crește clădind blocuri noi, încăpătoare, aerisite, dar păstrează cu mare grijă străzile vechi, casele cu plici care arată că una sau alta este din secolul al XVI-lea sau al XVII-lea. Orașul este înrudit cu poemele revoluționare ale lui Petőffi, poezia lui Ady Endre, baladele lui Arany János și Rapsodia Ungară a lui Liszt.

În Muzeul de Artă sînt adunate opere de mare valoare ; e destul să amintim că aici întîlnești pe Goya, pe El Greco și pe Rembrandt. Galeria Națională a strîns operele artiștilor maghiari — de la clasici la contemporani. O mulțime de artiști ilustrează lupta poporului împotriva cotropitorilor otomani ; între aceștia Székely Bertalan a realizat după poemul lui Gárdoni Géza „Stelele din Eger", un tablou prin care arată cum cetatea apărată numai de femei a pus stavilă expansiunii otomane. Muzeul ilustrează trecerea picturii maghiare prin toate curentele de artă ale vremurilor, prin toate căutările artiștilor.

Orașul surprinde, străbătut de Dunăre, străpuns de grote lungi pînă la doi kilometri, cu stalactite și stalagmite, cu galerii subterane de apărare, cu izvoare termale și minerale, cu fîntîni arteziene naturale stimulează imaginația cetățenilor și chiar a edililor. Într-un parc, un vagon-restaurant de tren este improvizat ca „bistro" : de-a lungul vagonului mesele te poftesc să te așezi pentru o cafea sau o înghețată. Magazine mari cu vitrine frumos decorate, te îmbie să intri. Seara, monumentele luminate puternic apar mai evidente, luminile de pe cheiuri se reflectă în apa fluviului, iar pe străzile vechi felinarele se păstrează discrete ca și altădată.

În acest peisaj variat, sentimental și vesel, industria grea topește oțelul și creează Budapestei faima unui mare oraș industrial, savanții cercetează și universitățile pregătesc viitoarele cadre calificate.

După numai cîteva zile, vizitatorul străin prinde muzicalitatea limbii și vreo cîteva cuvinte. El părăsește Budapesta fluturînd nostalgic cu mîna peste fereastra vagonului.

PERMANENȚA TINEREȚII

Debreczin, unde monumentul reprezintă o femeie îndurerată cu casca unui ostaș mort în mînă și cu porumbelul păcii pe umăr, la Czegléd, unde au căzut numeroși ostași români, la Tisza Kecske, unde monumentul poartă stema României, la Győr, unde îngrijirea mormîntului cimitir cu șaptezeci de morminte românești se află sub patronajul unei fabrici metalurgice ; la marginea satului Csörkészele, lîngă drum, unde este un monument modest închinat eroului

agențiile de presă transmit:

DEȚINUȚI POLITICI ECUADORIENI ELIBERAȚI ■ CRIZA PARLAMENTARĂ DIN PERU ■ ÎNCHEIEREA CONFERINȚEI MINIȘTRILOR DE EXTERNE ARABI

Dezvoltarea economică a Turciei s-a accelerat în 1966, iar pentru anul în curs perspectivele evoluției economiei continuă să fie favorabile, se arată într-un studiu publicat de O.E.C.D. Producția națională a crescut în anul trecut cu 8,6 la sută, datorită, în special, unei redresări însemnate a producției agricole. Economia Turciei are de înfruntat și anumite greutăți. Astfel, rezervele de devize se află la un nivel foarte mic, iar balanța de plăți continuă să fie deficitară.

O uzină de radiatoare, ale cărei instalații au fost furnizate și montate de întreprinderea daneză „Gauter", a fost construită în localitatea bulgară Strajica. O altă firmă daneză, „Torsen", va trimite lucrători specializați pentru darea uzinei în exploatare.

Peru se află într-o criză parlamentară, ca urmare a neînțelegerilor iscate între deputații coaliției guvernamentale și cei ai opoziției. Motivul îl constituie anularea de către Senat, unde opoziția deține majoritatea, a mandatului prin care candidatul guvernamental, Daniel Bederra de la Flor, fusese ales în mod surprinzător președinte al Senatului.

S-a încheiat conferința miniștrilor de externe arabi, care a avut loc la Khartum. Într-un scurt comunicat dat publicității se arată că participanții au examinat ordinea de zi a reuniunii la nivel înalt a șefilor de state și guverne ai țărilor arabe și au hotărît să prezinte acestora spre examinare recomandările elaborate la prima conferință de la Khartum a miniștrilor afacerilor externe din țările arabe, ale cărei lucrări s-au desfășurat la 5 august.

Un decret al președintelui R. A. Yemen, Abdullah Al-Sallal prevede instituirea Comitetului de organizare a Uniunii Revoluționare a poporului, compus din 200 de reprezentanți ai tuturor păturilor populației.

Conferința miniștrilor de externe din țările membre ale Asociației latino-americane a comerțului liber și ale Pieței comune din America Centrală s-a deschis luni la Asuncion, capitala Paraguayului.

O puternică furtună însoțită de ploi s-a abătut sîmbătă seara asupra Pragăi. În unele locuri, nivelul apei a atins înălțimea de 2 metri, inundînd parterele și primul etaj al clădirilor. În unele raioane pragheze curentul electric și legăturile telefonice au fost întrerupte.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii